

X 803 Pet 843/2

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ
ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΡΗΓΙΝΟΥ
Ἐπισκόπου Σκοπέλου.

ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ
ΥΠΟ
ΚΑΙΣΑΡΕΙΟΥ ΔΑΠΟΝΤΕ
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΝΥΝ ΒΕΛΤΙΩΘΕΙΣΑ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΡΗΓΙΝΟΥ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΩΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Δ. ΦΕΣΗ
1902

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΡΗΓΙΝΟΥ

Ἐπισκόπου Σκοπέλου.

ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ

ΥΠΟ

ΚΑΙΣΑΡΕΙΟΥ ΔΑΠΟΝΤΕ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΝΥΝ ΒΕΛΤΙΩΘΕΙΣΑ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΡΗΓΙΝΟΥ

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Δ. ΦΕΞΗ

1902

ΜΗΝΙ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΩ, ΚΕ'
Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν
ιερομάρτυρος
ΡΗΓΙΝΟΥ

Ἐπισκόπου Σκοπέλου.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν
τὰ παρόντα στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἑδωκας σημείωσον.

Ὅλην σου τὴν ἔσπεριν, πρὸς οὐρανὸν ἀνεπτερώσας, ἔνθα
φῶς τὸ ἀνέσπερον, Ῥηγίνε μακάριε, ἔνθα τῶν ὁσίων, ὄημοι καὶ
μαρτύρων, ἐν ᾧ τῶν πόνων σου διπλὰ τὰ γέρα εἰλάφας, παν-
σεβάσμιε, τὰ στέφη τὰ ἀμύμοντα, καὶ παραδείσου τὴν οἶκην,
τοῦ Σωτῆρος δεξιμένος ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Νέμοις τοῖς προστρέχουσι τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, ἔνδοξε, νοση-
μάτων ἰάματα ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ τοὺς ἐν πελάγει
σφύζοις ἐκ κινδύνων τῇ προστασίᾳ σου, σάφε, Ῥηγίνε μάκαρ ἄξιο-
θαύμαστε, τροφεὺς δὲ τοῖς λιμώττουσι, καὶ πέπτωκόσιν ἀνόρ-
θωσις, χρηματίζοις τοῖς πόθῳ σου θείαν μνήμην γεραίρουσιν.

Ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐπὶ τῇ μνήμῃ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ σοφοῦ ἀρ-
χιποίμενος, ῥύσαι με δεόμενον τούτου ἱκεσίαις, μόνε ἐλεῆμον,
καὶ τῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ· μεσίτην ἄλλον καὶ γὰρ οὐ
κέκτημαι, πρὸς σέ εἰ μὴ τὴν ἄχραντον, τὴν σὴν μητέρα ὦ Δέ-
σποτα, καὶ Ῥηγίνον τὸν ἐνδοξον, τῆς Σκοπέλου τὸν πρόεδρον.

Δόξα. Ἦχος πλάγ. β'.

Ἑσπετρον Θεοῦ, Ῥηγίνε ἱερομάρτυς ἐγένου· ἄσπιλον γὰρ
τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας, τὸν δὲ νοῦν ἡγεμόνα ἀνδρικῶς κατὰ
παθῶν ἐνστηράμενος, ἀνελάβου τὸ καθ' ὁμοίωσιν, οἶκος γεγο-
νὼς τῆς ἀγίας Τριάδος λαμπρότατος· ταύτῃ νῦν παριστάμενος,

ἀδιαλείπτως πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐπιτελούντων τὴν θείαν
μνήμην σου.

Εἰς τὸν στίχ. Ὁχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἰψὲι τῶν ἀρετῶν, ἀνῆλθες ἐπὶ θρόνου, Σκοπέλου ἱεράρχα,
ἀθλήσει δὲ μαρτύρων τοῖς δῆμοις συνηρίθμησαι.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Γενναῖος ἀθλητής, ἐν τῷ σταδίῳ ὤρθης, Ῥηγίνε ἱεράρχα,
καταβαλὼν τῆς πλάνης τὸ μάταιον ὀχύρωμα.

Στίχ. Περνιευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Καὶ θύτης τοῦ Θεοῦ, καὶ μάρτυς χρηματίσας, ἐκ τοῦ Χρι-
στοῦ ἐδέξω, διπλοῦς καὶ τοὺς στεφάνους, Ῥηγίνε πανσεβάσμιε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς Τριάδος σαρκωθέντα, ἐκύησας παρθένε,
τὸν σώσαντα τὸν κόσμον, δι' ὃ σε πιστοὶ σέβομεν.

Ἀπολυτίκιον. Ὁχος δ'.

Καὶ πρόπων μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων
γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπέβασιν·
διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν καὶ τῇ πίστει ἐνή-
θλησας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς Ῥηγίνε, πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ ἀναγινώσκομεν τὸν προοιμια-
κὸν ψαλμόν, εἶτα ψάλλομεν τὸ «Μακάριος ἀνὴρ», εἰς δὲ τὸ
«Κύριε ἐκέκραξα» ἰστώμεν στίχ. ἡ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ
προσόμοια.

Ὁχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Γεωπνήσας τῷ λόγῳ μάκαρ τὴν ἄρουραν, τῶν καρδιῶν
ἐδρέψω, τῶν σῶν πόνων δρεπάνη τοὺς στάχους, ὦ Ῥηγίνε καὶ
τῷ Χριστῷ, εἰς ἑκατὸν προσενήνοχας, καὶ ζιζανίων βλαστήματα
ἐκτεμών, τῷ πυρὶ ἐναπετέφρωσας.

Επὶ τῇ μνήμῃ προθύμως δεῦτε συνέλθωμεν, τοῦ θείου ἱε-
ράρχου, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν· αὐτὸς γὰρ ἐστιάτωρ ὑπάρχει

ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῷ, καὶ τῶν δεινῶν ἀπαλλάττει
ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις αὐτοῦ πάντοτε.

Ῥήσσει θείαις παμμάκαρ πρότερον ἥσυχνας τὴν Εὐσεβίου
πλάνην, ὡς πιστὸς οἰκονόμος, τὸ τάλαντον αὐξήσας, τὸ σοὶ
δοθὲν, καὶ ὡς μάρτυς δὲ ὕστερον, παρὰ Θεοῦ ὑπεδέξω διπλοῦν,
σοφέ, τὸ βραβεῖον τῆς ἀθλήσεως.

Μετὰ μαρτύρων ὡς μάρτυς ἐν οὐρανῶς κατοικεῖς, καὶ ὡς
ποιμὴν ποιμέσι συνεκτήσω στεφάνους, σοφέ ἱεροκέρυξ, τὴν ἱερὰν
διπλοῖδα τοῖς αἵμασι βάψας, σαρκὸς σου χαρίσματα ἐκ Θεοῦ
τῶν θαυμάτων, μάκαρ, εἰληπας.

Ἔτερα στιχηρὰ προσόμοια.

Ὁχος β'. Ποίσις εὐφημιῶν ἡμοσι.

Ποίσις ὑμνωδιῶν ἀνθεσι, στεφανώσωμεν θεῖον Ῥηγίνον, τὸν
διπλοῖς στεφάνοις κοσμούμενον, τῷ τοῦ ἱεράρχου καὶ μάρτυρος,
τῶν Ἑλλάδος πάσης καὶ Κυκλάδων φωστῆρα, τὸν καταυγά-
ζοντα τὰ σύμπαντα ἀκτίσι τῶν θαυμασίων ὧν ἐποίησε, τὸν τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ θέντα ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ποιμνῆς, καὶ πρεσβεύοντα
ἐκτενῶς Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ποίσις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσιν, ἐπαινέσωμεν θεῖον Ῥηγίνον, τὸν
μυρίαῖς ἔργοις καὶ θαύμασιν, εὐηργετηκότα καὶ δόγμασι, τὴν
Χριστοῦ ἁγίαν Ἐκκλησίαν, τὸ πάντιμον τῆς Ἑλλάδος ἀπο-
κύημα, ποιμένα τὸν τῆς Σκοπέλου ἀξιάγαστον, τὸν τοῦ Ἀρείου
τὴν πλάνην ἐν συνόδῳ δείξαντα θεομάχον πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τὸν
θερμὸν πρέσβυν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Δεῦτε τὸ εὐσεβὲς σύστημα, θείοις ῥήμασι τὸν ἱεράρχην, στέ-
ψωμεν Ῥηγίνον καὶ μάρτυρα, καὶ τὴν χάραν θλάσαντα ὄψεως
ἐν στοδίῳ τῶν παρανομούντων, καὶ πίστιν τὴν ἀληθῆ Χριστοῦ
κηρύξαντα, καὶ ὄρμον πρὸς γαλήνῃ τοῦ Χριστοῦ φθάσαντα, ὡς
ἀθλητὴν Κυρίου καὶ Θεοῦ ἐνδόξως, τοῦ παρέχοντος τοῖς πιστοῖς,
δι' ἱκεσίας αὐτοῦ ἀφθόνως τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ὁχος α'.

Ἀσματικὴν σήμερον ᾠδὴν δεῦτε τῶν φιλεόρτων τὰ συστή-
ματα, συγκροτήσωμεν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἱεράρχου καὶ μάρ-
τυρος Ῥηγίνου, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκδοήσωμεν λέγοντες· Χαίροις
ὁ τοῦ Ἀρείου τὰ ἀχρωῶδη καὶ σαπρὰ δόγματα τοῖς θεοπνεύστοις

καὶ βροντοφώνοις ῥήμασι διασκεδάσας, καὶ Εὐσεβίου ἐλέγξαν
δυσσέβειαν, χαίροις τῶν μαρτύρων τὸ καύχημα, καὶ τῶν ἐπικα-
λουμένων σε ἐν πίστει ἀντιλήπτωρ, καὶ πρόμαχος θερμὸς τῶν
πολεμουμένων, χαίροις τῆς Σκοπέλου τὸ καύχημα, καὶ τῶν
Κυκλάδων νήσων τὸ φαιδρὸν ἀγαλλίαμα· ἀλλ', ὦ Πρῆνι θεό-
σοφε, αἰτησαι πρεσβείαις σου, λυτρωθῆναι ἡμᾶς ὁρατῶν καὶ ἀο-
ράτων ἐχθρῶν, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας τὸ ἱερὸν σου μνημό-
συνον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρείσαν, καὶ
Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν
τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ
ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη, οὐρανὸς καὶ ναὺς τῆς θεό-
τητος· αὕτη τὸ μεσότειχον τῆς ἐχθρας καθελούσα, εἰρήνην ἀν-
τεισῆξε, καὶ τὸ βασιλεῖον ἀνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες τῆς
πίστεως τὴν ἄκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν τὴν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα
Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ
αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθροὺς ὡς παντοδύναμος.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κε-
φαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ ὠνητός,
ὃς οἶδε φρόνησιν· κρείσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίου
καὶ ἀργυρίου θησαυρούς· τιμιωτέρα γὰρ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν,
πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν· ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐ-
τῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλῶσσης
φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἔρω καὶ
μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει· αἱ γὰρ ἐξοδοί
μου ἐξοδοὶ ζωῆς καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ
τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προίεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώ-
πων, ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἐν-
νοίαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρό-
νησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς· Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ
ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἀκακοὶ πανουργίαν,

οἱ δὲ ἀπαιδεῦτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν·
σεμνὰ γὰρ ἔρω καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὁρθά, ὅτι ἀλήθειαν με-
λετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐδδελυγμένα δὲ ἐναντίαν ἐμοῦ χεῖλη
ψεύδῃ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου,
οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιώδες, πάντα εὐθέα ἐστὶ
τοῖς νοοῦσι καὶ ὁρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν· διδάσκω γὰρ ἡμᾶς
ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ἡμῶν, καὶ πλησθῇσεθε
πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξο-
λείται. Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ
ἀσεβῶν καταστραφῆσεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυ-
ρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὐκ ἂν εἰσέλθῃ ὕβρις,
ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ σοφῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐ-
θέων ὁδηγήσει αὐτοὺς καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετοῦντων προνομεύσει
αὐτοὺς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ· δικαιοσύνη
δὲ ρύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετὰ με-
λόν, πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δι-
καιοσύνη ἀμώμου ὁρτοτομεῖ ὁδοὺς, ἀπέβεια δὲ περιπίπτει ἀνό-
μοις. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὁρθῶν ρύεται αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀσεβείᾳ
ἐαυτῶν ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου
οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δί-
καιος ἐκ θύρας δύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ἀσεβής. Ἐν
στόματι παρανόμων παγίς, αἰσθησις δὲ δικαίων εὐδοία. Ἐν
ἀγαθοῖς κατορθωθήσεται πόλις καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλ-
λίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, ἐν στόματι δὲ
ἀσεβῶν κατασκαφῆσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδοεὴς φρενῶν,
ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἀγει.

Σοφία Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτήσῃ, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας
γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὔτε ἐν ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται.
πολιὰ γὰρ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώπων καὶ ἡλικία γῆρας βίος ἀκη-
λίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ
ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρώγη, ἵνα μὴ κακία ἀλλάξῃ τὴν σύν-
εσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· βασιλεία γὰρ
φαιδρότης ἀμαυροῖ τὰ καλὰ καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλ-

λεύσει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστή γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες μὴδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Καὶ γίνεται ἡ συνήθης ἐκτενής.

Εἰς τὴν λιτὴν ψάλλοντες ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Νῦν πρὸς ἐστίασιν ἡμᾶς πνευματικὴν, ὁ θεοφάντωρ συγκαλεῖται Ῥηγῖνος, ὁ τῆς πανάγνου Τριάδος κήρυξ λαμπρός, καὶ τῶν χειμαζομένων ταχὺς ἀντιλήπτωρ, καὶ στερεὸς πρόβολος. Δεῦτε οὖν πρὸς αὐτὸν προθύμως βοήσωμεν· Ἱερομάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς παρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Ὡς τῶν θείων ἐντολῶν ἐργάτης πιστός, καὶ τῆς σῆς ποιμνῆς οἰκονόμος θεόδοτος, καὶ κήρυξ διαπρύσιος τῶν θείων δογμάτων, ὁ τὸ πιστευθὲν σοι τάλαντον ἐπαυξήσας καλῶς, καὶ τῷ σὺ αἵματι τὴν διπλοῖδα φοινίξας, ὁ διπλοῦς καὶ τοὺς στεφάνους παρὰ Θεοῦ εἰληφώς, καὶ εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου ἐν ἀγαλλιάσει εἰσελθὼν, πρέσβευε διὰ παντὸς σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Ἀσύγκριτον τὴν ὑπομονήν, Ῥηγῖνε πανεύφημε καὶ πανθαύμαστον τὴν καρτερίαν ἐν τῷ τῶν ἁθλῶν σου καιρῷ, σαφῶς ἐνδείξάμενος, ἐτμήθης τὴν κεφαλὴν, καὶ ταῖς τῶν μαρτύρων συνηριθμήθης χορείαις, πρεσβεύων διὰ παντὸς ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Ἦχος δ'.

Ἦμους καὶ δεήσεις τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν τοῦ λαοῦ σου ἀνοημάτων, προσφέρων μέχρι τέλους οὐκ ἔπαυσας Ῥηγῖνε, σοφέ, καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὡς ἱερεὺς ἐννομιώτατος ἱεουργῶν τὰ θεῖα καὶ ἄρρητα μυστήρια, τῆς δ' ἀμωμότητος πίστεως ὑπέρμαχος ὁφθαλμοὶ κραταιός, τὸ αἷμά σου ἐξέχεας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, θυμὰ εὐπροσδέκτον σεαυτὸν τῇ Τριάδι προσενηνοχώς. Διὰ πρέσβευε πρὸς Κύριον ἐκτενῶς, ὡς ἔχων παρησίαν τοὺς γεραί-

ροντας τὴν μνήμην σου πιστῶς, λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ παντοίων περιστάσεων.

Ἦχος πλάγ. α'.

Πῶς ἐξεῖπεν κατ' ἄξιαν τῶν ἀρετῶν σου, θεοφῶρε, τὰ πρόπαια δυνήσομαι, καὶ τὴν τοῦ μαρτυρίου σταθερὰν καρτερίαν· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ ἀριστεὺς ἀνεδείχθης γενναῖος, μετὰ μὲν τῶν θείων πατέρων τὰς γλωσσεύσεις τῶν αἱρέσεων, τοῖς θεοσκόποις σου λόγοις τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας ἐξωστράκισας, μετὰ δὲ μαρτύρων ἀνδρείως ἀγωνισάμενος τοῦ Βελιάρ τὰ ἔνδρα κατήσχυνας. Ἀλλὰ μὴ παύσῃ δυσωπῶν Χριστὶν τὸν Θεόν, ὡς ἔχων παρησίαν πρὸς αὐτόν, σωθῆναι τῆς ψυχᾶς ἡμῶν.

Ἦχος πλάγ. β'.

Ἀοίδιμε Ῥηγῖνε θεσπέσιε, καὶ θεόληπτε ποιμὴν τῆς χριστιανύμου Σκοπέλου νήσου, συνεργὸς γενόμενος Θεῷ, καρπὸν ἐκατοστεύοντα αὐτῷ τὰς ψυχὰς προσήνεγκας, τὰς ἤδη διασωθείσας τῇ διδασκαλίᾳ σου. Ἀλλὰ καὶ νῦν μὴ παύσῃ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκλιπαρῶν, στηρίζεσθαι τὴν ὁρθόδοξον πίστιν τοῖς ἀληθείας δόγμασι.

Δόξα. Ἦχος πλάγ. δ'.

Τῷ ἰστίῳ τοῦ Ἀγίου πνεύματος, ἱερομάρτυς Ῥηγῖνε, ἡ ψυχὴ σου περρωθεῖσα τῶν αἰκισμῶν διέπλευσεν, ἀβρόχως τὸ χαλεπὸν κλυδώνιον, καὶ περιχαρῶς κατέλαβε λιμένας τοὺς ἐπουρανίους. Ὅθεν παριστάμενος τῷ θρόνῳ τῷ δεσποτικῷ, πρέσβευε ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου, τοὺς δ' ἀοράτους ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ ὁρατοὺς ἀπόπνιξον τῇ θείᾳ τῶν αἱμάτων σου πλημμύρᾳ, τῶν τὴν μνήμην σου τιμώντων ἀεί.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δεξιολογοῦμεν τὴν ἀνεξιχνίαστέν σου γέννησιν. Θεοτόκε, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαί.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ ἱερώτατος νοῦς, τὸ τῆς Τριάδος καθαρὸν ἐνδιαίτημα, ἡ βάσις τῆς Ἐκκλησίας, ὁ τῶν πιστῶν ἐδρασμός, τῆς

Σκοπέλου νήσου ἢ βοήθεια, καὶ πρόεδρος ὅσιος ἡ μαρτύρων ἐφάμιλλος, ὁ χάραν θεῖαν ἐκμηθεῖς ὑπὲρ πίστεως. Ὅθεν μέμνησο, ὦ Ῥηγίνε τῆς ποιμνῆς σου, ἔμπροσθεν παριστάμενος, Θεοῦ τοῦ παντάνακτος, ἵνα κινδύνων παντοίων, καὶ περιστάσεων ἅπαντας ἡμᾶς λυτρώσῃται, τοὺς τὴν μνήμην σου τιμῶντας τὴν ἀεισέβαστον.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Χαίροις ὁ θεῖου πλήρης φωτός, ὡς τῇ Τριάδι ἐσαι παριστάμενος, ἀκαίθην φωτοχυσταῖς λαμπόμενος θεϊκάς· ξίφει γὰρ τημεθεῖς τὴν χάραν, ἐνδοξε, ἀνῆλθες πρὸς ἄφθαρτα, ὦ Ῥηγίνε, σκηνώματα, ἔνθα τὰ πλήθη τῶν Ἀγγέλων διάγουσι, καὶ Ἀπόστολοι σὺν προσφῆταις καὶ μάρτυσι, θεοὶ τε ἀρχιποίμενες, καὶ ὅσοι ἅπαντες, σὺν οἷς ἰκέτευε μάκαρ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμῶντων σου τὴν πάνσεπτον μνήμην, λυτρωθῆναι ἐκ κινδύνων καὶ πάσης ὀλίψεως.

Στίχ. Τιμὸς ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Ἄγε δὴ, ὦ Ῥηγίνε σοφέ, τὴν χαριστήριον φθὴν ταύτην προσδεῖξαι σὺν πόθῳ, καὶ ἐκ καρδίας προερχομένην λαοῦ, ὅν ποτε ἐν γῇ πιστῶς ἐποίμανας, καὶ νῦν, πάτερ τίμιε, μὴ ἐλλείπῃς πρὸς Κύριον, ἀεὶ πρεσβεύων καὶ κινδύνων ρυόμενος, καὶ ἀλώσεως, καὶ παντοίας κακώσεως. Μέμνησο οὖν, πανεύφημε, Σκοπέλου τῆς ποιμνῆς σου μετὰ θαυμάτων αἰτούσης καὶ στεναγμῶν τὴν βοήθειαν τὴν σὴν, καὶ παράσχου ἡμῖν ἅπασιν τὸ μέγα καὶ θεῖον ἔλεος.

Δόξα Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἐν τῷ θεῷ τεμένει τοῦ σεπτοῦ ἱερομάρτυρος Ῥηγίνου, οἱ φιλέορτοι συνελθόντες πιστῶς πανηγυρίζομεν, καὶ προφητικῶς πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν λέγοντες· Μακάριος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· οὐ γὰρ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν. Διὸ καὶ ὡς φοῖνιξ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου φυτευθεὶς δικαίως ἐξῆνθησας ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ ἰδίῳ αἵματι ποτισθεὶς τοὺς καρποὺς τῶν σῶν πόνων προσεκόμισας τῷ Δεσπότη σου, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τοῦ

Ἱεράρχου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον. Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὖρας, θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίδρασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ἐρροτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐν-ῆθλησας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς Ῥηγίνε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Εἶτα τὸ «Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου», τὸ τρισάγιον, ἡ εὐλόγησις τῶν ἁγίων καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας.

Εἰς τὸν Ὀρθρον ἡ συνήθης στιχολογία καὶ ὁ πολυέλεος.

Εἰς τὴν α'. στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α'. τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν τάφον σου, σοφέ, ἱαμάτων πλουτοῦμεν, ἀέναν πηγὴν, καὶ ταμεῖον θαυμάτων· διώκει γὰρ πνεύματα, θεραπεύει νοσήματα, ἀποκρούεται, καὶ λοιμικὴν πᾶσαν νόσον, ἐκ τῆς ποιμνῆς σου, ἣν ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθης· διὸ σε δοξάζομεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τῆς Τριάδος τὴν πίστιν καθοπλισάμενος, τῶν πατέρων ἐν μέσῳ, Ῥηγίνε· ἥστραψας, καὶ κατηύγασας πιστοὺς θεοὺς διδάγμασι· Ἀρείου γὰρ τοῦ ἀσεβοῦς, καὶ Εὐσεβίου τὴν ἀχλὺν ἀπεσκοράκισας, μάκαρ, καὶ νῦν πρεσβεύεις Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, πάνταγε, τέτοκας, τῆς Τριάδος τὸ πλάσμα οὖν με ἐλέησον, καὶ ἀξιώσον τυχεῖν τοῦ καθ' ὁμοίωσιν· ἀπεστερήθην γὰρ κακῶς τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ θεῷ! παρασυνελήθην τοῖς κτήνεσι ταῖς ἀλόγοις. Ἐπιστροφὴν τοίνυν μοι δώρησαι.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὁσοδόξοις καὶ πιστοῖς, πάτερ διδάγμασι, σοφέ, τὴν Ἐκκλη-

σίαν τοῦ Χριστοῦ περιετείχισας καλῶς, καὶ τῶν ἀθείων τὸ φρύαγμα ἐξηράνισας. Ὅθεν ἀκλινῆς στύλος πίστεως, καὶ πρό-
βολος στερεῆς ἐδείχθη, ἐνδοξε, καὶ μαρτυρίου αἵμασι, παμμάκαρ,
τὴν διπλοῦδα ἐφοίνισας. Ὡς οὖν ἐγγίζων τῷ θείῳ θρόνῳ, πρέ-
σβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ὁρθοδόξως καὶ πιστῶς ὁμολογοῦμεν, ἀγαθὴ, σὲ μητέρα τοῦ
Θεοῦ, καὶ ἀνωτέραν τοῦ παντός, καὶ ἀσυγκρίτως τῶν θείων
ἀγιωτέραν θρόνων Χερουβίμ, καὶ τῶν φρικτῶν Σεραφεῖμ, καὶ
τῶν ἄλλων πασῶν τῶν νοερῶν στρατιῶν· ὃ γὰρ ἐκείναι φρίτ-
τουσι προσβλέψαι, ἐπιθυμοῦσαι τοῦ κάλλους αὐτοῦ, οὐ πανα-
γία ἡμῶν κυρία ἀπορρήτως ἐγέννησας.

Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνης σήμερον ἡμῖν τοῖς τέκνοις, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ
σου πάτερ, χαρίζων, ἐκ Θεοῦ, χάριν καὶ ῥῶσιν τοῦ σώματος,
καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν συγχώρησιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἀπαστράπτων τῷ φέγγει τῶν ἀρετῶν, καὶ τῶν λόγων σου
κάλλει μαρμαρυγᾶς, τὸν κόσμον ἐφώτισας, καὶ τὸ σκότος ἐμείω-
σας, καὶ αἰρέσεων πλάνην εἰς τέλος ἠφάνισας, ὡς πιστὸς οἰκ-
νόμος τῆς ποιμένης σου, ἐνδοξε. Ὅθεν τῆς Τριάδος ἀνεδείχθης
ταμίας, καὶ μάρτυς ἀήττητος. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι τῆς Σκο-
πέλου, ὃ πρόεδρε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Παναγία παρθένε, μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ
χαλεπὰ ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχον μοι τῶν ἐμῶν
πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μο-
λύνας ὁ ἄθλιος. Οἶμοι τί ποιήσω ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ, ἥνικα οἱ
ἄγγελοι τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώμα-
τος; Τότε, Δέσποινα, βοήθειά μου γενοῦ, καὶ προστάτης θερμό-
τατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Οἱ ἀναβαθμοί. Τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου

Προκείμενον.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ἐσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀντα-
πέδωκεν ἡμῖν;

Τὸ «Πᾶσα πνοή». Εὐαγγέλιον κατὰ Μαθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Σάββασι διὰ τῶν
σπορίμων, οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπεινάσαν καὶ ἤρξαντο τίλειν
σπάχους καὶ ἐσθίειν. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον αὐτῷ. Ἴδοὺ
οἱ μαθηταὶ σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν Σάββατῳ. Ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπεινάσεν
αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ
καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξον ἦν αὐτῷ
φαγεῖν οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις; Οὐκ
ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς Σάββατιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ
τὸ Σάββατον βεβηλοῦσι καὶ ἀναίτιοι εἰσι; Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι
τοῦ ἱεροῦ μεῖζόν ἐστιν ὧδε. Εἰ δὲ ἐγνώκετε, τί ἐστιν, ἔλεον
θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναίτιους· κύ-
ριος γάρ ἐστι τοῦ Σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Ν'. ψαλμὸς καὶ τὸ ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Τὸ θεῖον πῦρ καὶ αὐλὸν τὸ τὰς διανοίας τῶν πιστῶν κα-
ταυγάζον ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Ῥηγίνε, δεξάμενος, ἀρχιερεὺς Σκο-
πέλου ἐχρημάτισας. Ὅθεν ταῖς ἀκτίσι ταῖς μυστικαῖς πάντας
φωτίζει τοὺς προσιόντας σοι. Φλέγεις δὲ πάλιν τὰς ἀκανθώδεις
τῶν αἰρετικῶν μυθουργίας. Ἀλλ', ὃ μύστα, καὶ μάρτυς Χρι-
στοῦ, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρηῶν εἰς ΣΤ'.

Καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς η'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. ποίημα Νικηφόρου μητροπολίτου
οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τηφλῶν οδηγήτρια φῶς μοι παρέχει.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. ὁ Εἰρμός.

Ἰγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθη-
ρίαν διὰφυγὼν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν.

Τράνωσόν μου γλῶσσαν καὶ τὴν ψυχὴν, ἀνύμρευτε Μήτηρ
οδηγήτρια τῶν πιστῶν, ὅπως ἐν αἰνέσει μεγαλύνω, τῶν οἰκτιρ-
μῶν σου τὸ ἄπειρον πέλαγος.

ὑπάρχουσα μήτηρ τοῦ λυτρωτοῦ, δι' οἶκτον ἀνθρώπων κε-

νωθέντος μετὰ σαρκός, αὐτὸν ἐκδυσώπει τοῦ σωθῆναι ἡμαρτη-
κότα καὶ ἐδηγῆται.

Φθαρέντα τὸν νοῦν μου καὶ τὴν ψυχὴν, ἐξ ἔργων ἀτόπων.
ὀδηγήτρια σὺ πρὸς φῶς, ὀδήγησον θείας μετανοίας, καὶ τῆς ζωῆς
μου τὰς πύλας διανοίξον.

Ληστὴν καὶ τὴν πόρνην καὶ Μανασσῆν, καὶ πάντας ἀνθρώ-
πους ἁμαρτιᾷ νενικηκώς, προσέρχομαί σοι τῇ φιλανθρωπίᾳ.
Ἀντιλαβοῦ μου καλῶν ὀδηγήτρια.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ β'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεῖθεν τὴν φωτοφόρον, ἔνδοξε, χάριν κατὰπεμψον, ὅπως τὴν
σὴν ἰσχύσω ὡς εἰκὸς ἐξυμνῆσαι πανήγυριν· σοῦ γὰρ τοῖς παρα-
κλήσεσιν ἔχεις Χριστὸν σοῦ ἐπακούοντα.

ὑπάρχων χωρητικὸν τοῦ πνεύματος, Ῥηγῆνε, ὄργανον, σὼν
διδασκάλων μάκαρ καλλοναῖς, τὴν σὴν ποιμνὴν ἐκόσμησας,
καὶ ταύτης πόρρω ἤλασας αἰρετιζόντων τὰ φρυάγματα.

Χορεῖαν πνευματικὴν φιλέορτοι, δεῦτε στησώμεθα ἐπὶ τῇ
θεῇ μηνίμῃ τοῦ σοφοῦ ἱεράρχου καὶ μάρτυρος, διηνεκῶς πρὸς
Κύριον, μνείαν ποιοῦντος ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γενοῦ μοι καταφυγὴ πανάμωμε, τῶν ἀμετρήτων κακῶν,
κυλινδουμένῳ βίου ἡδοναῖς, καὶ πρὸς ὄρμον με ἵθουνον τὸν γα-
ληνόν, πανάχαρτε, ὡς ἀνωτέρα πάσης κτίσεως.

Ἔτερος κανὼν τοῦ Ἁγίου, ποίημα Παρθενίου
πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἔβύθισε.

Τὸν ἱεράρχην τῆς Σχοπέλου στέψωμεν, τοῖς ἐγκωμίοις πι-
στῶς, τὸν σοφὸν Ῥηγῆνιν· οὗτος γὰρ νῦν πρόκειται, τῆς ἐορτῆς
ὑπόθεσις. Τούτου οὖν καὶ τοὺς ἄθλους, νῦν ἐπαινέσαι συνήχθη-
μεν, τῷ σεπτῷ ναῶ οἱ φιλέορτοι.

Κινείσθω γλῶσσα γηγενῶν πρὸς ἔπαινον, ἀνδρὸς τὰ θεῖα
σοφοῦ, οὐρανὸν οἰκοῦντος, κατοικίαν ἄληκτον, ἀγγέλοις ἀγε-
λάζοντος, καὶ Θεῷ παρεστῶτος, μισθὸν τῶν πόνων καὶ ἄθλων
τε, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίστατο.

Θεῶν πατέρων ἱερὰ ὁμήγυρις, ἐν Σαρδικῇ γέ ποτε, τὴν
σοφίαν, μάκαρ, σοῦ, ὑπερεθαύμασε, τὰ θεῖα ἐκδιδάσκοντος, καὶ

σαφῶς ἀναιροῦντος, τὰ ἀχρυσώδη διδάγματα, τῶν δυσσεβεστά-
των αἰρέσεων.

Θεοτοκίον.

Δεδουλωμένον ἡδοναῖς τοῦ σώματος, τὸν νοῦν μου, Δέσποινα,
καὶ ἀγαθὴ μόνη, ὅλον ἐλευθέρωσον, καὶ δοῦλον γνησιώτατον,
ἀγαθῶν ἐργασίας, τοῦ σοῦ υἱοῦ με ἀνάδειξον, ὅπως κατὰ χρέος
δοξάζω σε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὁροφυργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δο-
μῆτορ σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐρετῶν ἢ
ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε εὐλόγησον.

Ὡς Ἀδάμ παρακούσας τῶν ἐντολῶν, Δέσποινα, τοῦ πεποιη-
κότος με θάνατον ἀπετρύγησα, ἀτίμοις πάθειν. Ἡ τὸν Χρι-
στὸν τετοκυῖα, πρὸς ζωὴν μ' ὀδήγησον σὺ ὀδηγήτρια.

Νινευίται νηστεῖαν καὶ προσευχὴν εὐρηνο, τῆς καταστρο-
φῆς ὀδηγήτρια ἐπανάρθωσιν, ἣν ἐδώρησάτο τούτοις Χριστὸς ὁ
υἱός σου, ἐν δυσώπει Δέσποινα κατοικιστῆσαί με.

Ὁ τελώνης στενάξας, ἀπὸ ψυχῆς εἴληψε τῶν ἁμαρτημά-
των τὴν λύσιν. Κἀγὼ νῦν κράζω σοι ὡ ὀδηγήτρια ἐν κατανύξει
καρδίας, ὅπως ἀπαλλάξῃς με παθῶν καὶ θλίψεων.

Δαπανήσας ἀσώτως τὰς δωρεάς, Δέσποινα, ἀσωτος ὡς πρὶν
τοῦ υἱοῦ σου θεῖα χαρίσματα, νῦν δὴ προσέρχομαί σοι, ὀδηγή-
τρια, μόνη· τούτῳ με οἰκείωσον τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου.

Ἔτερος κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοι.

Τὴν θεῖαν σου καὶ σεπτὴν τοῖς ἐκτελοῦσιν ἐορτὴν, φάνηθι
πρὸς τὸν Θεὸν ἔνδοξε, πρέσβυς καὶ μεσίτης θερμότατος.

Ναυτίλων οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ἱεράρχου τῷ ναῶ πρόσιτε· πρὸς
Θεὸν γὰρ ἔνθερος, πρέσβυς τυγχάνει ἡμῶν πάντοτε.

Οὐ κάθειρξίς, οὐ λιμός, οὐ χαλεπαὶ τοῦ δυσμενοῦς βάσανοι.
τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως ἰσχυσαν, Ῥηγῆνε, χωρίσαι σε.

Θεοτοκίον.

Ἐποίησέ σοι σαφῶς τὰ μεγαλεῖα ὁ Θεὸς ἄχαρτε, καὶ τα-
πεινοὺς ὕψωσεν, ὡς σὺ θεομῆτορ προέφησας.

Ἔτερος κανὼν. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίων ἀψίδων, προσεπιθὰς ὅσις, σὺν ἀγγέλοις πάτερ,

νυν παριστάμενος ἔνδοξε, χοροστατῶν τε αὐτοῖς, καὶ ἅμα τού-
τοις χορευόν, καὶ συνευφραϊνόμενος, Ῥηγῖνε πάνσοφε.

Εὐσεβῶν γεννητόρων, φῶς καὶ τραφεὶς ἔνδοξε, τὸν τῆς εὐ-
σεβείας ἀναπέθου σπόρον ταῖς αὐλαξί, ταῖς τῆς καρδίας σου.
Ἐπιμελῶς φυτουργήσας, καρποφόρον ἔδειξας βαθεῖαν ἄρουραν.

Ἐραστῆς τῆς σοφίας ὑπερφυῆς γέγονας, καὶ τοῖς ὅπλοις
ταύτης καθωπλίσω, Ῥηγῖνε πάνσοφε. Γενναίοις βέλεσι, καὶ τῇ
μαχαίρᾳ τῶν λόγων, ἀντιπαριστάμενος ἐχθροὺς κατέπληξας.

Θεοτοκίον.

Νοῦν καὶ φρένα καὶ λόγον, δῶρον Θεοῦ εἴληφα, ὅπως ἐπι-
γνοὺς τὸν Δεσπότην ἔργοις τιμήσω καλοῖς. Ἐγὼ δὲ πάθεσι τὴν
δωρεὰν ἀτιμάσας, τὸν Δεσπότην ὕβρισα. Δέσποινα σῶσόν με.

Κάθισμα. Ὡχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῆς Τριᾶδος ὁ μύστης καὶ ὑπουργός, Ἐκκλησίας ὁ πρόμα-
χος ὁ στερρός, ὁ κήρυξ τῆς πίστεως, καὶ αἰρέσεως ἑλεγχος, καὶ
πιστὸς οἰκονόμος τῆς ποιμνῆς σου ἔνδοξε, τῶν μαρτύρων ὄντως,
Ῥηγῖνε, συμμέτοχος, ρῦσαι ταῖς εὐχαῖς σου τοὺς τῷ Θεῷ γὰρ
σου, προστρέχοντας πάντοτε τοῦ δεινοῦ πολέμητορος, ἵνα πόθῳ
βοῶμέν σοι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφε-
σιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέχθην
ἁμαρτιῶν, καὶ στένων κραυγάζω σοι ἐκ καρδίας, πανάγαρτε.
Ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον τὸ πλούσιον ἔλεος, καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγ-
χνίας τὸ ἄπειρον πέλαγος, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου τὸν ἀμέτρη-
τον πλοῦτον, καὶ δός μοι μετάνοιαν καὶ πταισμάτων συγχώ-
ρησιν, ἵνα πιστεῖ κραυγάζω σοι. Πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἁ-
γρεῖος οἰκέτης σου.

Ὡδή δ'. Ὁ εἰρμός.

Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατε-
νόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Ἡ πυράφλεκτος βάτος σε πρῶην ἐξεικόνιζεν, ὁδηγήτρια· τῷ
πυρὶ γὰρ τῆς Θεότητος, οὐδαμῶς ἐφλέχθης Θεὸν τέξασα.

Γηγενῶν ὁδηγήτρια πρὸς τὰς σωτηρίους ὁδοὺς ὑπάρχουσα.
τῶν γῆινων περιστάσεων καὶ παθῶν με ρῦσαι, Θεομήτευτε.

Ἡ σκηρὴ προετύπου σε πάλαι Ἀβραάμ, σαφῶς ὁδηγήτρια.
Θεὸν λόγον γὰρ ἐγέννησας, τῆς Τριᾶδος ἓνα ὑπὲρ ἔννοιαν.

Τὸ χρυσοῦν παρεδήλου σε, πρὶν θυμιατῆριον ὁδηγήτρια.
τῶν βροτῶν γὰρ ἁμαρτήματα, διὰ σοῦ καὶ πάθη ἐξιλάσκονται.

Ἔτερος κανὼν. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις, Θεοφάντορ οὐκ ἔδωκας, ἕως
τοὺς ἐν ζόφῳ τῷ τῆς ἀγνωσίας καθεύδοντας, υἱοὺς φωτὸς κατε-
σκεύασας· τὸ δὲ φῶς αὐτῶν τῶν δυσσεβῶν ἀπημαύρωσας.

Εἰς τὴν ποιμνὴν σου Χριστὸς σε Ἱεράρχα ἐπέθηκε, φαι-
νὸν ὡς λύχνον, καὶ τὰς γλωσσαλγίας ἐνέπρησας, καὶ πρὸς ζωὴν
τὴν ἀγήρω καθωδήγησας, τοὺς κραυγάζοντας. Δόξα Χριστῷ τῇ
δυνάμει σου.

Τῶν δογμάτων σου τοῖς ρείθροις, τὴν σὴν ποιμνὴν κατήρ-
δευσας. Ἐδεῖ μὲν ἔξ ἄλλης πάτερ ποταμὸς πορευόμενος, καὶ εὐ-
θαλῇ ἀναδείξας τὰ ζιζάνια, τῶν αἰρετικῶν, Ῥηγῖνε, ἀπέπνιξας.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἔφους Θεοτόκε Ἰεσσαί, τοῦ προπάτορος ἐξ οἰκείας ρίζης
ἐκ σοῦ δὲ τὸ ἄνθος ἀνέτειλεν, ὁ ποιητὴς τῶν ἀπάντων καὶ
ἐζῶσε, τοὺς θανόντας πρὶν τῷ τοῦ Ἀδάμ ὀλισθήματι.

Ἔτερος κανὼν. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σου, τῶν αἰρετικῶν καθεῖλες φρυάγ-
ματα, καὶ τὴν ποιμνὴν σου ἐφύλαξας, τῆς ληρώδους δόξης σὺ
ἀποιμάντων.

Τὴν ψυχὴν σου ὡς κάτοπτρον καθαρὰν εἰργάσω, Ῥηγῖνε ἔν-
δοξε, καὶ τοῦ πνεύματος τῇ χάριτι, σελασφόρον πάτερ ἐναπέδει-
ξας.

Ἐγκρατεία ἐνήθλησας, καὶ ταῖς χαμευνίαις ἐκ βέρεους ὤσις,
τῆς σαρκὸς σου τὰ σκιρτήματα, ἀνδρικῶς Ῥηγῖνε κατεπάλα-
σας.

Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄδυσον ἐπικαλουμένη, τῆς σῆς παρά-
σχον μοι ἢ τὴν εὐσπλαγχνον κηρύττα καὶ σωτῆρα πάντων τῶν
ὑμνούντων σε.

Ἰ. Ωδὴ ε'. Ὁ εἰρμός.

Φώτισον ἡμᾶς τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βρα-
χιόνι σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάν-
θρωπε.

Ῥάβδος Ἀαρὼν προεμήνυσε τὸν τόκον σου, ὁδηγήτρια τὸν
ἄφθαρτον ἐκ σοῦ γὰρ ἔφυ ἀσπόρως ὁ ὑπερούσιος.

Ἰλεων ἡμῖν ὁδηγήτρια ἀπέργασαι, τὸν υἱόν σου καὶ Θεὸν
ἡμῶν, καὶ ῥῦσαι πάσης καταδίκης καὶ κολάσεως.

Ἀπασαν αἰσχρῶς ἁμαρτίαν διετέλεσα, καὶ τὸν νοῦν μου
κατερούπωσα. Σὺ οὖν πρὸ τέλους ὁδηγήτιά μου οἴκιτρον.

Φρίττω ἐννοῶν τὰ ἐκεῖ δικαστήρια, ταῖς ἁμαρτίαις βαρυνό-
μενος. Ἰλέωσαί μοι τὸν κριτὴν ὁδηγήτρια.

Ἔτερος κανὼν. Ἐξέστη τὰ σὺμπαντα.

Ῥηγῖνε τὸ τάλαντον, τῆς χάριτος ἐπηύξησας, τῇ γεωπω-
νίᾳ τῶν σῶν λόγων, τὸ ἐκ Θεοῦ σοι δοθὲν μακάριε. Ὅθεν εἰς τὴν
ἄληκτον χαρὰν χαιρῶν εἰσελήλυθας, ἦν Χριστὸς σοι ἡτοίμασε.

Θυσία προσήνεξαι, παμμάκαρ τῷ Δεσπότη σου, διὰ τοῦ σε-
πτοῦ σου μαρτυρίου· ὡς δ' Ἱεράρχης πιστὸς τῇ ποίμνῃ σου,
τῶν ἑτεροδόξων τὰ σαθρὰ πάτερ διεσκέδασας, ἀχυρώδη ριδάγ-
ματα.

Προθύμως τὸ σύστημα, τὸ τῆς Σκοπέλου δράμωμεν, ἱερεῖς
πρεσβύται καὶ τὰ πλήθη, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἰσοκλήρυκος· πρὸς
γὰρ πανδαισίαν συγκαλεῖ τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα. Δεῦτε οὖν
ἐορτάσωμεν.

Θεοτοκίον.

Μητέρα ἀπείρανδρον, παρθένον μετὰ γέννησιν, σὲ ὁμολο-
γοῦμεν Θεομήτορ, τὴν τὸν ἀπάντων κτίστην κυήσασαν, καὶ
πρὸς σὲ βοῶμεν ἐκ ψυχῆς· Ῥῦσαι ταῖς πρεσβεσίαις σου τοὺς σούς
δούλους ἐκ θλίψεων.

Ἔτερος κανὼν. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ἀρετὴν μὴν κρυβῆναι, πάμπαν γε ἀδύνατον πέλει μακάριε,
ὥσπερ οὐδὲ λύχνον ὑπὸ μόδιον εἶναι ἐνδέχεται, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίαν
τὸν φωτισμὸν ἀντιπαρέχειν, τοῖς ἀξίως τῷ λόγῳ προσέχουσι.

Ἰψηλῇ ἐν καθέδρᾳ, πάτερ σε ἀνύψωσε χάρις τοῦ πνεύμα-
τος, καὶ σκοπὸν λαοῦ τε χριστωνύμου Θεός τε ἐπέθετο, ἀνά

χεῖρα δούς σοι τὴν σάλπιγγα τοῦ θείου λόγου, τοῦ σαλπίζειν
τὰ θεῖα διδάγματα.

Ὡς ποιμένι σοι ράβδον, ποιμαντικὴν ὅσπερ Χριστὸς ἐχειρί-
σεν, ἐπὶ ζωηφόρον τὴν νομὴν ὁδηγεῖν σου τὰ πρόβατα. Ὅθεν σὺ
ὦ πάτερ ποιμαντικῶς ταῦτα ἐκθρέψας, πιμελῇ τῷ Δεσπότη
προσήγαγες.

Θεοτοκίον.

Παναγ'α παρθένε Λογον τὸν πανάγιον ἀποκήσασα, τῆς ψυ-
χῆς μου πᾶσαν ἀθυμίαν καὶ λύπην ἀπέλασον, καὶ εὐδωσόν μου
τὸν λογισμὸν τὰ θεῖα πράττειν, ἵνα πόθῳ καὶ πίστει δοξάζω σε.

Ἰ. Ωδὴ ς'. Ὁ εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐχεῖν πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου
τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωάννης, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
με ἀνάγαγε.

Ὡμῶς μοι καὶ ἀναιδῶς ἐπέθεντο, τῶν δαιμόνων οἱ πιστοὶ
ὁδοστάται, καὶ ληστρικῶς τὴν ψυχὴν μαστιγοῦντες, ἐκ τῆς ὁδοῦ
τῆς ζωῆς ἀπεπλάνησαν, καὶ δέομαί σου ἀγαθὴ ὁδηγήτρια πρό-
φθασον σῶσόν με.

Συνήθως τὰ σὰ ἐλέη Παρθένε, ἐπ' ἐμὲ τὸν σὸν ἀνάξιον δοῦ-
λον ἱκετικῶς σοι προσπίπτοντα πέμψον, καὶ τῶν παθῶν καὶ δαι-
μόνων ἀπάλλαξον, καὶ δίδου μοι εὐθυπορεῖν, ὁδηγήτρια τρίβον
σωτήριον.

Μακράν με τῶν ἀγκαλῶν γεγονότα, τοῦ Θεοῦ ἁμαρτιῶν
διὰ τὸ πλήθος, σὺ τὰ αὐτοῦ ὁδηγήτρια σπλάγγνα, καὶ τὴν
πολλὴν ἀγαθότητα κίνησον· ὡς μήτηρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ, μεσι-
τεύειν ἀνθρώποις κεκλήρωσαι.

Ὁ νοῦς μου ταῖς ὕλικαῖς προσπαθείαις, ἐμπαγείς ἀπεκτη-
νώθη ἀφρόνως, καὶ τοῦ Θεοῦ μακρυνοεῖς θεωρίαις, θηρσὶν ἀ-
γροῖς ἀθλίως ἀπείκασμαι. Ἐπίστρεψόν με ἀγαθῇ, πρὸς Χριστὸν
ὁδηγήτρια Δέσποινα.

Ἔτερος κανὼν. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ἐκέκτησο θησαυρὸν ἐναργῆ καὶ ἀδάπανον, ἐν καρδίᾳ τὸν
Χριστὸν θεηγόρε καὶ ἄσυλον, τῶν αἰρετιζόντων σκινδαλμούς εἰς
οὐδὲν λογισάμενος.

Ἐκάθησας εἰς καθέδραν, Ῥηγῖνε θαυμάσιε, τὴν σὴν ποίμνην

ὁδηγῶν πρὸς τὴν θείαν ἐπίγνωσιν. Ὅθεν σὲ τιμῶμεν, ὡς προστάτην θερμὸν εὐμοιρήσαντες.

Οὐκ ἴσχυσαν τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης, χωρίσαι σε ἱεράρχα, οὐ λιμός, οὐ γυμνότης, οὐ μάχαιρα. Διὸ καὶ θαυμάτων αὐτοῦργός ἐχρημάτισας ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἀνέθηκα ἐπὶ σὲ τὴν ἐλπίδα μου ἅπασαν Θεομῆτορ, καὶ πρὸς σὲ ὁ παντλήμων κατέφυγον ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ἐκ παντοίων κινδύνων με λύτρωσαι.

Ἐτερος κανὼν. Ἰλάσθητί μοι Σοτήρ.

Οὐκ ἤνεγκεν ὁ Σατὰν ἐκκλησιῶν τὴν ὁμόνοιαν, ἀλλ' ἔπνευσεν ὡς βορρᾶς, καὶ ἀνεζωπύρησε, τὴν Ἀρείου αἵρεσιν, ἣν σὺ κατασθένεις ὡς Ῥηγίνος ἐξηφάνισας.

Κενταύρου δίκην ὁρμῶν ὁ Ἀρείος καὶ Εὐσέβιος, διπλοῦν θηρίον κακὴν συνθήκην αἰρέσεως, οἱ τ' αὐτῶν συνέθεντο, ὅπως δοῖ παμμάκαρ, ἀλλὰ σὺ τούτους κατέβαλες.

Τὸ θέατρον Σαρδικὴ τὸ τοῦ ἀγῶνος ἡτοίμασε, τοὺς σπαρακτώτας Χριστοῦ αἱ πόλεις δεδώκασι, τὸν Ῥηγίνον Σκοπέλος τὸν γενναῖον ἔντως ἐδεδώκει ἀριστράτηγον.

Θεοτοκίον.

Ἵμνουμέν σε οἱ πιστοὶ θεοχαρίτατε Δέσποινα· τὸν ὑπερύμνητον γὰρ Θεὸν ἀπεκύησας, ἐν δυσώπει ἄχραντε πόλιν, καὶ λαόν σου ἐν εἰρήνῃ διασώζεσθαι,

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους.

Τὸν φερωνγῆ τῆς Ἐκκλησίας ἥλιον, καὶ τῶν ὁσίων τὸ θεῖον ἀγλάισμα, τῶν μαρτύρων ἰσοστάσιον, τὸν ποιμένα Σκοπέλου Ῥηγίνον, ὧδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτὸν ἐκ πίστεως. Τὴν ποιμένην σου σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὁ οἶκος.

Ἀξίνη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ χρηματίσας Ῥηγίνε, τῶν αἰρέσεων τὰ ζιζάνια, καὶ ἀκανθώδη βλαστήματα, τελείως ἐκριζώσας τῷ τοῦ πνεύματος πυρὶ ἀπετέφρωσας, τοῖς δὲ εὐαγγελικοῖς σου διδάγμασιν ἐλαίαν κατὰκαρπον ἀνέδειξας αὐτήν.

Διὸ συνελθόντα τὰ τέκνα αὐτῆς, γαρεῖαν ἐόρτιον κροτοῦμεν καὶ φαειδράν, καὶ πρὸς σὲ βοῶμεν ἐκ πίστεως. Τὴν ποιμένην σου σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κε'. μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ῥηγίνου ἐπισκόπου Σκοπέλου.

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος γονέων χριστιανῶν υἱός. διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν καὶ τὴν πολλὴν εὐσέβειαν χειροτονεῖται ἐπίσκοπος Σκοπέλου καὶ εἰς τὴν ἐν Σαρδικῇ σύνοδον κληθεῖς, πάσας τὰς αἰρέσεις διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ καὶ τῆς παρησίας ἠφάνισεν. Εἶτα ἐπιστρέψας εἰς τὴν ἰδίαν ἐπισκοπὴν, διωγμοῦ κινηθέντος, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Ἑλλάδος ἄρχοντος καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενται.

Στίχ. Ἀσεϊστος εἰ Ῥηγίνε τὴν προθυμίαν

Κἂν δεινὸν ἐνείσωσι πυκνὰ σοι ξίφη.

Πέμπτη Ῥηγίνον καὶ εἰκάδε φάσανον ἔκτα.

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΗΓΙΝΟΣ

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν ἱερομάρτυς Ῥηγίνος ἔζη καθ' οὓς χρόνους ἐβασίλευον οἱ υἱοὶ τοῦ θεοστέπτου καὶ πρώτου βασιλέως τῶν Ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου, ὁ μὲν Κωνσταντῖος τῆς βασιλείδος τῶν πόλεων Κωνσταντινουπόλεως, τῆς πρότερον καλουμένης Νέας Ῥώμης, ὁ δὲ Κώνστας τῆς (παλαιᾶς) Ῥώμης. Κατήγετο δὲ ἐκ Λεβαδείας ἐκ γονέων χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι καὶ τὸν Θεὸν ἐφοβοῦντο καὶ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐπολιτεύοντο. Ὅτε ὁ Ῥηγίνος ἦλθεν εἰς ἡλικίαν δεκτικὴν γραμμάτων, ἐξέδωκαν αὐτὸν οἱ γονεῖς εἰς τὴν μάθησιν αὐτῶν ἀγχίνους δὲ ὦν καὶ ἐπιτήδειος, ἔμαθεν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πᾶσαν ἐπιστήμην καὶ σοφίαν, ὅχι μόνον τὴν ἐλληνικὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν, ἔχων σύντροφον καὶ συμβοηθὸν τὴν καθαρὰν πολιτείαν καὶ τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν ἀσκησιν. Διότι ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἠγάπησε τὴν ἀσκητικὴν ζωὴν καὶ τὴν σκληραγωγίαν, διὰ νηστειῶν καὶ ἀγρυπνιῶν καὶ χαμαικοιτιῶν ταλαιπωρῶν καὶ καταδαμάζων τὸ σῶμά του διὰ νὰ λαμπρύνῃ τὴν ψυχὴν καὶ νὰ τὴν κάμῃ οἶκον τῆς ἁγίας Τριᾶδος. Ἐνεκα δὲ τούτου ὁ Θεός, βλέπων δὴλ. τὸν πόθον αὐτοῦ καὶ τὸν ἔρωτα, τὸν ἀντήμειψε μὲ διάφορα χαρίσματα καὶ τὸν ἤξιώσε νὰ κάμῃ θαύματα διὰ τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ τὸν ἔκαμε περιβόητον καὶ ἐξάκουστον καὶ θαυμάσιον εἰς τὰς νήσους τῶν Σπο-

ράδων και εις πᾶσιν τὴν Ἑλλάδα· οὕτω γὰρ ἀντιδοξάζει ὁ Θεὸς τοὺς δοξάζοντας αὐτὸν διὰ τῶν θεαρέστων ἔργων καὶ διὰ τῆς καλοῦς πολιτείας. Ἀλλ' ὅπως αὐτὸ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη, οὕτως οὐδὲ τοῦ ἁγίου Ῥηγίνου ἡ ἀρετή· διότι ἐζητεῖ ὁ λύχνος τὸ φῶς διὰ τὴν λάμψιν εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην καὶ νὰ ὤφελῃ τὰ πλήθη τῶν ἀνθρώπων. Λοιπὸν τί γίνεται; Μεταλλάσσει τὸν βίον ὁ ἀρχιερεὺς τῆς Σκοπέλου καὶ ψήφῳ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων λαμβάνει τὴν ἐπισκοπικὴν καθέδραν καὶ προστασίαν ὁ ἅγιος Ῥηγίνος, καὶ γίνεται πικνῆμος χαρᾶ καὶ πικνῆγυρις ἐπὶ τῇ ἀναβάσει αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον καὶ συντρέχουσι τὰ πλήθη τῶν χριστιανῶν, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νέοι καὶ γέροντες, πλούσιοι καὶ πένητες διὰ τὴν ἀγιασθῆναι καὶ νὰ εὐλογηθῶσιν ὑπὸ τοῦ νέου ἀρχιερέως, νὰ ἱατρευθῶσιν οἱ ὑπὸ νόσων καὶ διαφόρων ἀσθενειῶν κατεχόμενοι διὰ τῆς ἐνοικουσίας εἰς τὸν ἅγιον θεὸς χάριτος. Καὶ οἱ μὲν φιλόσοφοι ἀνευφύμουν τὸν ἅγιον φιλόσοφον καὶ ἄξιον τῆς ἀρχιερωσύνης, οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ ὁ κληρὸς ἐπῆνουν αὐτὸν ὡς ἄξιον καὶ ἱσάγγελον αὐτῶν ποιμένα, καὶ ἦσαν τὸ πλήθος τοῦ λαοῦ δι' ἐπαίνων καὶ ὕμνων προέπειπον αὐτὸν εἰς τὸν θρόνον, χαίροντες καὶ ἀγαλλόμενοι, ὅτι ἡζιώθησαν νὰ ποικίλουν τοιοῦτον σοφὸν καὶ ἠνάρετον ποιμένα. Ὑψώθησαν δὲ καὶ οἱ ἀμαρτωλοί, διότι ἤσαν τὸν προστάτην αὐτῶν καὶ διορθωτὴν, παρηγορήθησαν καὶ οἱ πτωχοί, διότι ἀπέκτησαν θεσφατὸν τὸν ἅγιον καὶ ὅσοι εἶχον θλίψεις καὶ στενοχωρίας ἔλαβον παραμυθίαν, ὅτι θέλει διασκεδάσει τὰς θλίψεις αὐτῶν ἡ τοῦ ἁγίου πρόνοια καὶ ταχινὴ ἀντίληψις. Ἐπειδὴ δὲ τότε, ὅτε ὁ ἅγιος ἀρχιεράτευεν, ἐπεκράτει ἀκομῆ ἡ τοῦ θελήτου Ἀρείου αἵρεσις καὶ πολλὴ σύγχυσις καὶ ταραχὴ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν, διωρίσθη πάλιν ὑπὸ τῶν βασιλέων νὰ γίνῃ σύνοδος εἰς τὴν Σαρδικίαν, τὴν σήμερον καλουμένην Σόφριαν (ἔτει 347 μ.χ.). Καὶ ἐκ μὲν τῶν ὁρθοδόξων, οἵτινες ἐξηρτῶντο ἐκ τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας, συνῆλθον περισσότεροι τῶν τριακοσίων ἀρχιερέων, ἐκ δὲ τῶν ὁμοούσιων τὰ τοῦ Ἀρείου Ἀνατολικῶν ἐξομώμενον καὶ ἑξ. Μεταξὺ δὲ τῶν τριακοσίων ἀρχιερέων τῆς Δύσεως διεκρίνετο καὶ ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν καὶ θαυματουργὸς Ῥηγίνος. Εἶχον δὲ καὶ οἱ τῆς αἰρέσεως τοῦ Ἀρείου ὁπαδοὶ τὸν δυσσεβῆ Εὐσεβίον, τὸν Ἰσχυρὰν, τὸν ἀρπάσαντα τὴν ἱερωσύνην, μὲ τὸ χεῖρ του, τὸν Γρηγόριον καὶ τὸν Γεώργιον, εἰς τινὰς σκύμνους λεαίνης, οἵτινες, διαίρουντες τὸν υἱὸν ἀπὸ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς, ἑτεροοῦσιον ἔλεγον, ὡς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἐν ᾧ τὸ θεῖον σύμβολον ὁμοούσιον τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ ἀναφανδὸν ἐκήρυττεν αὐτό. Ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ πιστὸς τῷ ὄντι ποιμὴν καὶ εὐσεβὴς λάτρης Ῥηγίνος τοῖς θεοῖς καὶ εὐαγγελικοῖς ῥήμασι καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι καὶ τῷ περὶ τῆς σοφίας τῶν λόγων αὐτοῦ καταβροντήσας αὐτοὺς καὶ κατὰ κράτος νικήσας,

τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐδίωξε ποίμνης. Οὗτοι δὲ μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποφέρουσι τὴν αἰσχύνην, ἔφυγον ἐκ τῆς συνόδου εἰς Φιλιππούπολιν, ἐνθα ἀπεκήρυξαν ἐκ νέου τὸν πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Ἀθανάσιον. Ὁ δὲ ἅγιος Ῥηγίνος μέινας ἐπεκύρωσε μετὰ τῶν λοιπῶν πατέρων τὸ σύμβολον τῆς Νικαίας, ὁμολογήσας μετ' αὐτῶν τὸν υἱὸν ὁμοούσιον τῷ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι. Μετὰ δὲ τὴν λήξιν τῆς συνόδου ὁ ἅγιος Ῥηγίνος νικητὴς καὶ τροπαιοῦχος ἐπανῆλθεν εἰς Σκόπελον. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἔλθωσι τὰ σκάνδαλα, πάλιν ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία φθόνῳ τοῦ ἀρχιερέως καὶ μισοκάλου διαβόλου, ὡς ὑπὸ μεγάλου κλύδωνος ἡ θάλασσα, ταραττεται ὑπὸ τῶν ἀπίστων καὶ διώκεται σφοδρῶς. Μέγας διωγμὸς κατὰ τῶν χριστιανῶν κινεῖται ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, ὅστις ἠθέλησε νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν θρησκείαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, τὴν εἰδωλολατρείαν ἀλλὰ πως μετερρουμισμένην ἐπὶ τὸ τελειότερον. Τότε, ἐν τῷ διωγμῷ ἐκείνῳ, φθάνει ὁ ἐπαρχὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὰς Σποράδας νήσους, ⁽¹⁾ ὅστις μετὰ πολλὰς βσχάνους ἐφρόνευε πολλοὺς τῶν χριστιανῶν. Εὐρὼν δὲ τὸν ἅγιον Ῥηγίνον ἀρχηγὸν καὶ ποιμένα τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ, ἐκράτησεν αὐτόν, καὶ μὴ δυνάμενος διὰ κολακειῶν ἢ φοβερικῶν νὰ καταπίσῃ αὐτόν, νῆρνησεν τὸν Κυρίον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπεχείρησε μὲ δεινὰς καὶ ἀφορήτους τιμωρίας νὰ τὸν μεταβάλῃ, ἀλλὰ ματαίως· διότι ὁ ἅγιος, ὡς περ πυρὸς ἐν καμίνῳ καὶ σιδήρος λίαν πεπυρωμένος τῷ λίθῳ βχλλόμενος σπινθήρας ἐκπέμπει οὕτως ἐν ταῖς βσχάνοις ἐξέλκυσεν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἐπαρχὸς ἠθέλει νὰ ἀποσπάσῃ τὸν λαὸν ἐκ τοῦ χριστιανισμοῦ εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν, ἤρκει μόνον νὰ θυσιάσῃ εἰς τὰ εἰδωλα ὁ ἅγιος, διὰ παντοίων βσχάνων καταβασάνισεν αὐτόν. Ἰδὼν ὅμως ὅτι οὐδὲν κατάρθωνεν, ἀλλ' ὅτι οἱ χριστιανοὶ βλέποντες τὸν ποιμένα αὐτῶν ὑπομένοντα ἀνδρείως τὰς βσχάνους, ἐστερεοῦντο ἐν τῇ εἰς Χριστόν πίστει, διέταξε τὸν ἀποκεφαλισμὸν τοῦ ἁγίου. Οὕτως ἀπέτεμον τὴν ἁγίαν αὐτοῦ κεφαλὴν τῇ 25 Φεβρουαρίου τοῦ 362 ἔτους μ. Χ. παρὰ τὴν καὶ σήμερον σφζομένην γέφυραν τῆς Σκοπέλου, ἣν οἱ κάτοικοι ὀνομάζουσι Πηλὸ γιουρῦρ, καὶ ἡ μὲν ἁγία αὐτοῦ ψυχὴ ἀνέστη εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ συνευφραίνεται τοῖς ἀγγέλοις ὡς ἱσάγγελος, τοῖς ἀσκηταῖς ὡς συνασκητής, τοῖς ἱεράρχαις ὡς συνιεράρχης καὶ τοῖς μάρτυσι ὡς συμμάρτυς, παρισταμένη τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης τοῦ Θεοῦ καὶ προσβεβύσασα ἀδιαλείπτως ὑπὲρ πάντων τῶν μετ' εὐλαθείας ἐπιτελούντων τὴν ἱερὰν μνήμην αὐτοῦ. Τὸ δὲ πάντιμον αὐτοῦ σῶμα καὶ πολυάθλον ἐτίθη ἐντὸς ναοῦ

(1) Εἰρήσθω ἐνταῦθα, ὅτι ὁ Κ. Δαπόντες τὰς Σποράδας καλεῖ Κυκλάδας νήσους.

ἀνεγερθέντος ἐπὶ λόφου παρὰ τὴν ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς Ἀγῶντα ἄγουσαν κειμένην. Ἀλλ' ἐπέπρωτο τῷ 1068 ὁ βασιλεὺς τῆς Σικελίας Γουλιέλμος ὁ ἐπιλεγόμενος ἀγαθός, ἐπεδράμωντάς νήσους πρὸς κατοχὴν τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων, ὃν ἀρπάσῃ αὐτὸ καὶ νὰ μεταρρέη εἰς Κύπρον. Ἐκείθεν τῷ 1740 τῇ φροντίδι τῆς Γερουσίας τῶν Σκοπέλων σταλὲς αὐτοῖσι ὁ Χατζῆ Κωνσταντῖνος, ὁ διὰ τὸ μοναχικὸν σχῆμα μετονομασθεὶς Καλλίνικος, ἔλαβε παρὰ τῶν Κυπρίων μέρη τινὰ τοῦ λειψάνου, ὡς λέγει ὁ Δαπόντες, ἃτινα ἐτέθησαν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπ' αὐτῆς δὲ διαλυθείσης μετηνέχθη ἡ ἱερὰ τοῦ ἁγίου χεὶρ εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως, ὅθεν ἀπὸ διετίας ἤδη κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτῇ τῆς μνήμης αὐτοῦ ἅπαντες οἱ κάτοικοι, ἡγουμένων τῶν ἱερέων ἡμφοσιμένων τὰς λαμπροτέρας αὐτῶν ἀμφοίσεις, μεταφέρουσιν αὐτὴν ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις μετὰ φανῶν καὶ ἐξαπτερυγῶν καὶ ἐναποθέτουσιν εἰς τὸν περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχοντα ναὸν τοῦ Ἁγίου, ὅπου ψάλλεται ἑσπερινὸς καὶ ἀγρυπνία καὶ τῇ ἐπιούσῃ τελεῖται θεία λειτουργία, μετ' ἣν οἱ αὐτοὶ πάλιν ἱερεῖς μετὰ τῆς αὐτῆς, ὡς πρότερον, πομπῆς ἐπαναφέρουσι τὸ θεῖον λείψανον εἰς τὸν ναὸν τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.

Οὗτος εἶναι ὁ βίος τοῦ ἁγίου Ῥηγίνου, εὐλογημένοι μου χριστιανοί, αὐτὴ εἶναι ἡ πολιτεία τοῦ θεοφόρου τούτου πατρὸς ἡμῶν. Αὐτὸν λοιπὸν ἅς μιμηθῶμεν, αὐτὸν ἅς ἀκολουθήσωμεν διὰ νὰ τὸν ἔχωμεν βοηθὸν ἐν ταῖς ἀνάγκαις μας, παρηγορητὴν εἰς τὰς θλίψεις μας, ἱατρὸν εἰς τὰς ἀρρώστιας μας. Δὲν ἀπέθανε, καθὼς λέγει ὁ σοφὸς Σολομών. Δίκαιοι ζῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα. Ἄς εὐφρανθῶμεν δὲ σήμερον εἰς τὴν ἁγίαν μνήμην του, ἅς ἑορτασῶμεν καὶ ἅς πανηγυρίσωμεν, ὅχι ὁμῶς μὲ χοροὺς καὶ μὲ ἄσμενα καὶ ἀπρεπῆ πκιγνίδια καὶ ξεφαντώματα, τὰ ὁποῖα ἀρμολογοῦσιν εἰς τοὺς ἀπίστους καὶ ἀσεβεῖς καὶ μὲ τὰ ὁποῖα εὐφραίνομεν τὸν διάβολον, ἀλλὰ μὲ ὕμνους, μὲ δοξολογίας, μὲ ψαλμωδίας καὶ μὲ ἄλλα σεμνὰ καὶ θεάρεστα, τὰ ὁποῖα ἀρμολογοῦσιν εἰς ἡμᾶς τοὺς ὀρθοδόξους καὶ εὐσεβεῖς καὶ μὲ τὰ ὁποῖα εὐφραίνομεν τὸν ἅγιον, ὁ ὅποιος ἵσταται ἀόρατος καὶ δι' ὅσους μὲν ἤλθον ἐνταῦθα καὶ συνηθροίσθησαν διὰ νὰ πανηγυρίσουν, καθὼς οἱ ἄπιστοι καὶ ἀσεβεῖς, λυπεῖται θλίβεται καὶ τοὺς ἀποστρέφεται, δι' ὅσους δὲ ἤλθον διὰ νὰ τὸν δοξολογήσουν, διὰ νὰ προσκυνήσουν τὸν τάφον καὶ τὰ ἅγια αὐτοῦ λείψανα καὶ νὰ πανηγυρίσουν σεμνῶς καὶ θεαρέτως, χεῖρει καὶ εὐφραίνεται, εὐλογεῖ καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεόν· δὰ νὰ χάρισῃ εἰς αὐτοὺς τὰ αἰτήματά των καὶ ἐδῶ μὲν εἰς τοῦτον τὸν κόσμον νὰ τοὺς ἀξιώσῃ νὰ περάσουν ζωὴν εἰρηνικὴν καὶ εὐτυχισμένην εἰς δὲ τὴν ἄλλην νὰ τοὺς κάμῃ μετόχους καὶ κοινωνοὺς τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν τῆς οὐρανόθεν βασιλείας, ἧς γένοιτο πάντας.

ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτε, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰατρεῖον ὑπάρχει ὁ ναὸς σου Παρθένε, καὶ καταφύγιον τοῖς νόμῳ κρατούμενοις, τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων, ὁδηγήτρια ψάλλουσιν· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πολυποίκιλα πάθη, καὶ δεινὰ περιστάσεις βίου συντρέχουσι τὴν τάλαιναν ψυχὴν μου κειμένην ἐν τῷ σκότει. Ὅδηγήτρια πρόβλασον, καὶ τῆς αὐτῶν ἐξελοῦ πικρᾶς με τυραννίδος,

Αἱ αἰσθήσεις μου πᾶσαι, ἡδονῶν ἐνεργείαις ἀπημαυρώθησαν, διὸ καταύγασόν μου, τὸν νοῦν σὴ ἐπισκέψαι, ὁδηγήτρια ὥπως σου ἐν μετανοίᾳ, θερμῇ προστρέχει τῷ τεμένει.

Ῥυπαρῶν ἐκ χειλέων, καὶ ῥαθύμου καρδίας, δέξαι τὴν δέησιν, καὶ παῦσον τῶν παθῶν μου, τὸν κλύδωνα καὶ ζάλην, ὁδηγήτρια ὥπως σοὶ γαληνίωσῃ ψυχὴ τὴν αἰνεσιν προσφέρω.

Ἔτερος κανὼν. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μαρτυρικῶς ὡς νικητῆς ἐνδοξε στεφθεὶς ἡγωνίσω, ὡς ἱεράρχης δὲ χρισθεὶς μύρω θείῳ Ῥηγίνε σὺ ἔχρισας τοὺς λαοὺς τῷ βαπτίσματι, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ ἀναβοῶντας.

Ποιμὴν λαοῦ προχειρισθείς, ἴθυνας αὐτὸν ἐπὶ γλῶσση τῶν θελημάτων τοῦ Χριστοῦ, καὶ εὐρύθμως βοᾷν ἐξεπαίδευσας, ὑπερύμνητε Κύριε. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἐν προσώποις μὲν τρισί, φύσει δὲ μιᾷ θεοροῦμενον, σέβειν Θεότητα πιστῶς, τὸν Πατέρα Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι, τὴν σὴν ποιμήνην ἐδίδαξας, Εὐσεβίου τὴν μανίαν ἀπομαυρώσας.

Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ πλήρωμα Ἀγνή, καὶ τῶν προφητῶν τὰς προρρήσεις, τίκεις τὸν κτίστην τοῦ παντός, τὸν ἐν πάσῃ μηδόλῳ χωρούμενον, καὶ παρθένος διέμεινας, μετὰ γέννησιν Κυρία ὡς πρὸ τοῦ τόκου.

Ἔτερος κανὼν. Παῖδες ἐβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἐτρεψας πλάνην δυσσεβείας, καὶ κατήσχυνας τοὺς ἄθεσμα.

φρονούντας, τὸν υἱὸν σὺ σοφὲ καὶ πνεῦμα δογματίσας, σὺν τῷ πατρὶ δοξάζεσθαι, ὡς ἐν ὄντα τῇ οὐσίᾳ.

Ἐβθασας χαίρων ὦ Ῥηγίνε, πρὸς τὴν ποίμνην σου τὰ τρόπαια κατέχων, καὶ τοῖς πᾶσι τρανῶς ἐκήρυττες κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡὺφρανας πάτερ ἐπιστρέψας, τοὺς λαοὺς ἰδόντας σε παμμάκαρ, ἀριστεύα Χριστοῦ γενναῖον στρατηλάτην, τὰς παρατάξεις λύοντα, πονηρὰς φαλαγγαρχίας.

Θεοτοκίον.

Ὅρος κατάσκιον προβλέπων, ἀχειρότμητος ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθη λίθος· τὴν λιθώδη διὸ κατάνυξον ψυχὴν μου, πεπωρωμένην Δέσποινα, ταῖς πικραῖς φιληδονίαις.

Ῥδὴ η'. Ὁ εἰρμός.

Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὕμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων ὕμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν τούτῳ σου τῷ ναῷ Θεομῆτορ, ὁδηγήτρια πιστῶς πεπευγότας, σφίξεις ἐκ κινδύνων, καὶ βλάβης τῶν δαιμόνων.

Χρεωστικῶς πάντες οἱ πιστοὶ σου βοῶμεν· Ὁδηγήτρια σὺ σκέπε τοὺς πόθῳ, τούτῳ σου τῷ θείῳ προστρέχοντας τεμένει.

Πλέωσαί μοι τὸν σὸν υἱὸν ὑπὲρ πάντας, ὁδηγήτρια ἐξαμαρτόντι, τοὺς ἐκ τοῦ αἵωνος αὐτῷ προσκεκρουκότας.

Ὁ τῶν ἀπάντων βασιλεὺς σὲ μεσῖτιν, ὁδηγήτρια καὶ προστασίαν, τῶν ἀμαρτανόντων κατέστησεν ἀξίως.

Ἔτερος κανὼν. Ἀντιρωτὶ τοῦ παντὸς παντοδύναμε

Τοὺς ἀθέους ἐχθροὺς καρτερώτατα, ἐναθλήσας τῷ νόμῳ κατήσχυνας, καὶ τῷ Θεῷ προσήγαγες, τοὺς λαοὺς πείθων μέλπειν ἱεράρχα· Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε, ὕμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κατεβάλου τὸν σπὸρον τῆς πίστεως, γεωργήσας τὴν ἄκαρπον ἄμπελον, καὶ λογικῶν δρεψάμενος ἑκατὸν ἀσταχύων, τὴν εὐκαρπίαν τῷ Χριστῷ προσηγάγω μακάριε.

Τὴν σὴν εὐσημον μνήμην μακάριε, εὐρημήσαι ἀξίως μὴ σθένοντες, χάριν δοθῆναι ἄνωθεν, ἡμῖν πᾶσιν αἰτοῦμεν, διὰ σοῦ πάτερ· παρρησίαν γὰρ ἔχεις πρὸς Κύριον.

Ἐν προσώποις τρισὶ φύσιν ἄκτιστον, τὸν πατέρα υἱὸν σὺν τῷ πνεύματι, θεολογεῖν ἐμάθομεν, εἰσηγήσει θείαις σου ἱεράρχα εὐλογεῖτε βοῶντες τὸν Κύριον.

Τῶν κακῶν ἀποχρὴν ὑπισχνούμενος, καθ' ἑκάστην καὶ πάλιν τὰ ἄτοπα, ποιῶ ἐν γνώσει Δέσποινα. Τὸν υἱὸν σου δυσώπει δοῦναί μοι λύσιν, τῶν δεινῶν, ὧν ἀφρόνως ἐξήμαρτον.

Ἔτερος κανὼν. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

Τῶν στεφάνων τοὺς ἄθλους ἐκομίσω, ὥσπερ θύτης καὶ θύμα τῷ Κυρίῳ· σφαιγιασθεὶς γὰρ ὥσπερ σφάγιον, τὴν ἱερωσύνην ρείθροις τῶν αἱμάτων, κατέχρυσας Ῥηγίνε.

Τὰς βασάνους ὑπήνεγκας γενναίως, σπαραγμούς τε τοῦ σώματος Ῥηγίνε· τὴν διπλοῖδα πάτερ τὴν τοῦ πνεύματος, πορφυρὰν εἰργάσω βάψας, ἐκ κογχύλης μαρτυρικῶν αἱμάτων.

Χαίρων πάτε προσήχθης τῷ τυράνῳ, τὸν Δεσπότην δοξάζων ὡς πλουσίως, ἱερωσύνης χάρισμασι κοσμήσαντα, καὶ τοῦ μαρτυρίου στέψαντα, στεφάνῳ τὴν κεφαλὴν σου μάκαρ.

Θεοτοκίον.

Ἰσταμένων βεβαίως ὑπάρχεις, καὶ πεσόντων ἀνθρώποις Παρθένε. Διὸ καταπεσόντα με ἀνάστησον, ἵνα σε δοξάζω, τὴν κεχαριτωμένην μητέρα τοῦ Ἰψίστου.

Ῥδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσφισμένοι Παρθένε ἁγνή. Σὺν ἀσωμάτοις χορεῖαις σὲ μεγαλύνομεν.

Σταγόνας μου δακρύων δέχου Θεομῆτορ, καὶ ἀποχρὴν τῶν κακῶν μου πρυτάνευσον, χριστιανῶν προστασία καὶ ὁδηγήτρια.

Τὰς ἄνω στρατηγίας κάτω λειτουργούσας, ἐν τῷ τεμένει τῷ σφ' ὁδηγήτρια, ὁμολογοῦμεν οἱ πάντες καὶ πεπιστεύκαμεν.

Οὐ φέρει δευτερεῖα τῶν ἐπουρανίων, σοῦ ὁ ἐνταῦθα σηκὸς ὁδηγήτρια· σὺ γὰρ ὡς ἥλιον ἔχεις μέσον Θεόνομφε.

Κρηπίδα σε καὶ βάθρον καὶ ἄρρηκτον, τείχος οἱ βασιλεῖς ὁδηγήτρια ἔχοντες, τὸν κληρουχέα φυλάττεις μέχρι τοῦ πέρατος.

Τῆς ἄνω κληρουχίας μέτοχόν με δείξον, τὸν σὸν οἰκέτην ἁγνή ὁδηγήτρια, καὶ τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης ἐκείνης λύτρωσαι.

Ἔτερος κανὼν. Ἀπας γηγενής.

Ἦνεγκας στερεῶς, βασάνων τοῦπίπονον ἱερομάρτυς Χριστοῦ καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν πανεύφημε κατετρόπωσας, καὶ ὡς ποιμὴν πανάριστος λαοὺς προσήγαγες, τῷ Δεσπότη καὶ τῶν πόνων ἐπαθλα, ἐπαξίως παμμάκαρ ἀπειλήσας.

Σύσκηρος σοφέ, μαρτύρων γενόμενος ἀρχιερέων τε μάκαρ παραπλήσιος, καὶ τῶν πάντων ἐφάμιλλος, ἀγγέλοις ὁμοδαίτος Ῥηγίνε ἐνδοξε, μεθ' ὧν πάντων ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, τὸν σωτῆρα δυσώπει καὶ Κύριον.

Δεῦτε μουσικῶς, Σκοπέλου τὸ σύστημα πανηγυρίσωμεν, καὶ χορεῖαν ἅπαντες τῷ Ἱεράρχῃ ἐπικροτήσωμεν, ἀξιογρέως σήμερον αὐτὸν τιμῶντες σεπτῶς, ὅπως ῥῶσιν ψυχικὴν πλουτίσωμεν, ταῖς ἐντεύξει τούτου πρὸς Κύριον.

Ἵμνους ἐκτενῶς Ἀγνή σοι προσφέρομεν, καὶ καταπεύγομεν πρὸς τὴν σὴν ἀντίληψιν, καὶ ἐκ καρδίας σοι ἀνακράζομεν. Τὸν σὸν υἱὸν δυσώπησον, αἰχμαλωσίας δεινῆς καὶ βαρβάρων ῥύσασθαι κακώσεως, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι.

Ἔτερος κανὼν. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐξέστησαν ἀγγέλων αἱ στρατιαί, ταῖς βασιάνοις ὁρῶσαι ἀ-
Ολοῦντά σε καρτερικῶς, φέροντα πληγὰς τε καὶ σπαραγμοὺς, τοὺς μελισμοὺς τοῦ σώματος, καὶ τὰς τιμωρίας τὰς χαλεπὰς, ὡς ἄκμων ὡς ἀδάμας, ὥσπερ ἄλλος τις πάσχων Ῥηγίνε πάτερ παμμακάριστε.

Ἡ χάρις σου ἐκδύζει μάρτυς Χριστοῦ, ἀντὶ αἱματος γάλα πανένδοξε, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας παροτρύνει χαρμονικῶς, δραμεῖν πρὸς τὸ μαρτύριον, καὶ σοὶ τῷ ποιμένι ἀκολουθεῖν, ὡς πρόβατα πρὸς μάνδραν Χριστοῦ συνεισαχθῆναι, καὶ βασιλεῖαν τὴν οὐράνιον.

Ἐφείσω τῆς σῆς ποιμένης μάρτυς σοφέ, καὶ λειψάνοις τοῖς σοῖς εὐηργέτησας· σῶμα τὸ σὸν πάλαι γὰρ ἐν Κύπρῳ μετατε-
θὲν τανῦν μετέθου ὅσιε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ποιμένην ἐπιστραφεῖς, πρεσβεύεις τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ αὐτῆς, ὡς ἔχων τὴν παρρησίαν μάρτυς.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε τὸν ἀγαθόν, ἐκδυσώπει υἱόν σου καὶ κύ-
ριον διὰ παντός, τὴν κεκακωμένην ταῖς προσβολαῖς, τοῦ ψυχο-
φθέρου δράκοντος, καὶ ἐξασθενήσασάν μου ψυχὴν, ἰάσασθαι καὶ
σῶσαι, καὶ πάσαις ἀγαθῶν ταῖς φωτοφόροις ἀναβάσει.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸς τοῖς ἄστροις.

Ἱεραρχῶν ωραιότης, καὶ ἀθλοφόρων τὸ κλέος Ῥηγίνε, καὶ

μέγα τεῖχος τοῖς θαλαττεύουσι πέλων, τοὺς σὲ πιστῶς εὐφη-
μοῦντας ῥύσαι παντοίων κινδύνων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μέγαν ἱερόαθλον, καὶ ποιμέναρχην ἄριστον, Σκοπέλου
νήσου Ῥηγίνον, ἐγκωμιάσωμεν πάντες· οὗτος γὰρ πᾶσαν αἵρε-
σιν, λόγοις καὶ ἔργοις ἤμβλυσε, καὶ θαύμασι κατηύγαγεν Ἑλ-
λάδα πᾶσαν, καὶ νήσους τὰς τῶν Κυκλάδων ἐνθέως.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τῆς ποιμένης Σῶτερ πρόβατα, ὑπάρχωμεν τοῦ θείου σου ἀρ-
χιποιομένου Ῥηγίνου. Διὸ σε παρακαλοῦμεν, ἐλέησον τοὺς δού-
λους σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, πρεσβεύεις τούτου Κυρίε,
καὶ τῆς πανάγνου μητρὸς σου, τοῦ κόσμου τούτου τῆς σωτη-
ρίας.

Εἰς τοὺς αἰῶνες «Πᾶσα πνοή» ἰσιῶμεν σίχ. δ.

καὶ ὑάλλομεν σιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων σου, ἱεράρχα πανόλβιε, τὴν στο-
λὴν τὴν ἔνθεον ἐξεφοίνιξας καὶ τῶν ἁγίων εἰς ἅγια Ῥηγίνε
γενόμενος, ἐνθα νόων οἱ χοροὶ, καθαρῶς ἐποπτεύουσι τὴν τριση-
λίον, καὶ ἀίδιον δόξαν Θεοφάντορ, ὧν ἐφάμιλλος ὑπάρχων ὑπὲρ
ἡμῶν καθικέτευσον.

Θεοπνεύστοις διδάγμασι, καὶ σοφαῖς ἀποδείξει τὴν ἀγλὴν
Θεόσοφει καὶ κακόνοιαν τοῦ Εὐσεβίου ἡράνισας, Ἀρείου τε φρύα-
γμα ἐξωστράκισας σοφέ, καὶ Χριστὸν ἀνεκήρυξας, δύο φύσει
ἐν μιᾷ ὑποστάσει γεγονότα, ὃν μὴ παύσῃ ἱκετεύων ὑπὲρ ἡμῶν
τῶν ὑμνούντων σε.

Φιλεόρτων τὸ σύστημα, ἐν τῇ νήσῳ ἀθροίσθητε, τῆς Σκοπέ-
λου ἁσματος μελωδήσωμεν, θαυματοῦς εὐφραινόμενοι, Ῥηγίνον
τὸν ἔνθεον ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ, καὶ γενναῖον ἐν μάρτυσι, καὶ
βοήσωμεν, ἐγκωμίοις σκιρτώντες ἐν τῇ μνήμῃ, οὗ ἡ φθόγγος
ἐξεχύθη εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ.

Ἱεραρχῶν ωραιότης, καὶ μαρτύρων ἀγλαΐσμα, ὅσιε ἡ τοῦ
Χριστοῦ Ἐκκλησία, βάσιμον κρηπίδα σὲ κεκτημένη Ῥηγίνε

σοφέ, τὰ ἑαυτῆς τέκνα συγκαλοῦσα πρὸς πανήγυριν, ἄγει φαιδρὰν ἑορτήν, καὶ βοᾷ ψαλμικῶς μετ' εὐφροσύνης. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ὁ φόβος τῶν σῶν κατορθωμάτων ἐξελέλυθε, καὶ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης πάντα κατεφώτισε. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, λυτρωθῆναι ἡμᾶς τῶν ἐπεμβαίνόντων δυσχερῶν, καὶ τὰ καθ' ἡμῶν τοῦ πονηροῦ ἑνεδραπαύσασθαι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῶν Θεοτοκίων ὅμοιον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλοις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς ἐκ τῆς κανδύλης τοῦ Ἀγίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ὡδὴ γ'. καὶ ε'.

Ὁ Ἀπόστολος, προκείμενον. Ἦχος βαρὺς.

Στίχ. ἡμῶς ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ δοῖον αὐτοῦ.
Τι ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας· οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα, μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δέ, κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας· προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν· πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν καὶ διὰ ταύτην θρεῖται, καθὼς ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλ' ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθ' ἅπερ καὶ ὁ Ἀβρὰμ. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ καλῆσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γενένηκά σε, καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ Ἰερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Πᾶς ὅς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶς ὅς ἂν ἐρεῖ λόγον εἰς υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀφελήσεται αὐτῷ, τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφελήσεται· ὅταν οὖν προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε, πῶς ἢ τί ἀπολογήσῃτε ἢ τί εἴπητε· τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν.

Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόδυνον αἰῶνιον ἔσθι δίκαιος».

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ποιήματα Ἰωάννου Δρακιώτου ἱεροψάλτου.

Πνεύματος ἁγίου τὸν θησαυρόν, Συνόδου πατέρων, ἀντιλήπτορα τὸν θερμόν, τὸν ἀρχιερέα καὶ μάρτυρα Κυρίου, τὸν ἅγιον Ῥηγῖνον ὕμνοις τιμήσωμεν.

Σὲ σοφὸν ποιμένα καὶ πρόεδρον, σὲ καὶ πολιούχον, καὶ ὑπέρμαχον ἔρουσα, ἡ πόλις τῆς Σκοπέλου, σεμνύνεται τιμῶσα, τὸ θεῖον λείψανόν σου Ῥηγῖνε πάνσεπτε.

Τὸ τῆς Ἐκκλησίας στήριγμα, καὶ τῆς εὐσεβείας, τὸν ὑπέρμαχον ἀθλητήν, καὶ νήσου τῆς Σκοπέλου, τὸ καύχημα καὶ κλέος, Ῥηγῖνον τὸν ποιμένα ἡμῶν τιμήσωμεν.

Τὸν εἰς Ἱεράρχας θαυματουργόν, καὶ τὸν ἐν ἀνάγκαις ἀπροσμάχητον βοηθόν, τὸν νήσου Σκοπέλου ποιμένα καὶ προστάτην, τὸν μάρτυρα Ῥηγῖνον ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τὸν τῆς οἰκουμένης θεῖον πυρσόν, καὶ τῆς εὐσεβείας διαπρύσιον κήρυκα, τὸν ἐν τῇ Συνόδῳ κρατύναντα τὴν πίστιν, τὸν ἅγιον Ῥηγῖνον ὕμνοις τιμήσωμεν.

Φύλαττε τὴν ποιμνὴν σου ἄτρωτον, ἀπὸ πάσης νόσου καὶ ἀνάγκης βροτολοιγοῦ, καὶ ταῖς ἱεσείαις, ταῖς σαῖς, πάτερ Ῥηγῖνε, τὸ Πάσχα ἑορτάσαι ἡμᾶς ἀξίωσον.

Χαίροις Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, καὶ τῆς εὐσεβείας ὁ ὑπέρμαχος ἀθλητής, χαίροις τῆς Σκοπέλου τὸ καύχημα καὶ κλέος. Ῥηγῖνον τὸν ποιμένα ὕμνοις τιμήσωμεν.

ΕΓΚΩΜΙΑ εἰς τὸν ἅγιον,

ποιήματα Ἰωάννου Δρακιώτου ἱεροψάλτου ψαλλόμε-
 ἐν τῇ περιφορᾷ τῶν ἁγίων λειψάνων αὐτοῦ καὶ ἐν
 τῇ ἀρχῇ τῆς ἀγρυπνίας τῆς μνήμης αὐτοῦ.

Στάσις Α'. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ.

Μακαρίζομέν σε, Ἱεράρχα Χριστοῦ, τῆς Σκοπέλου ὡ Ῥη-
 γίνε τὸ καύχημα, καὶ ὑμνοῦμέν σου λειψάνων κομιδὴν.

Μακαρίζομέν σε, καθορῶντες σαφῶς, τὴν λειψάνων σου ἐξ
 ἄνωθεν δύναμιν παρεχόντων ῥῶσιν τοῖς πιστοῖς.

Ἡ ἀκροστιχὶς καὶ ἀλφάβητον.

Ἀνοιξὼν τὸ στόμα, νοεῶν τῆς ψυχῆς, ὅπου ἐπαξίως ὑμνήσω
 σου, τὰ τρόπαια ἃ ἔστησας κατ' ἐχθρῶν.

Βήματι τοπάργου, παραστὰς ἀνδρικῶς, ἐμῇδένισας Ἀρείου
 τὰ δόγματα, καὶ ἐστήριξας τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ.

Γέρας τῶν σῶν πόνων, εἰληφῶς ἐκ Θεοῦ, θεραπεύεις πᾶσαν
 νόσον τοῖς κάμνουσι, τῇ ἐπιψύσει σου λειψάνων τῶν σεπτῶν.

Δέομαί σου μάκαρ, φώτισόν μου τὸν νοῦν, ὅπως μέλψω
 τοὺς ἀγῶνας τοὺς πόνους σου, ἐγκωμίοις καὶ ὠδαῖς πνευματι-
 καῖς.

Ἐρωτι μαρτυρίου, θείῳ σὺ ἐμπνευσθεῖς, χαίρων ἐν σταδίῳ
 προσέδραμες, δοὺς τὸ σῶμα εἰς ἀντίλυτρον ψυχῆς.

Ζῆς καὶ βασιλεύεις, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὑπὲρ οὗ ὑπέστης
 μαρτύριον, μετὰ τῶν μακάρων χοροστατῶν.

Ἦρθη ἐκ Σκοπέλου, ἰσχυροῦ τῇ βουλῇ, τὸ σὸν λείψανον
 εἰς Κύπρον τὴν εὐφορον, ὅπως ἀμφοτέρας εὐλογῆς.

Θεία σου σοφία, οὐ σοφία φθαρτοῦ, τοῦ παράφρονος Ἀρείου
 ἀπήλεξας, φλυαρίας καταισχύνας ὁπαδοὺς.

Ἰθυνας τὸ βέλος, πρὸς καρδίαν ἐχθρῶν, καὶ κατέβαλες αὐ-
 τοὺς καὶ τὸ Σύμβολον, ἐν συνόδῳ διετράνωσας πιστοῖς.

Κληθεῖς ἐν συνόδῳ, ὡ Ῥηγίνε σοφέ, διεκήρυξας τὸ πνεῦμα
 τὸ ἅγιον, ὁμοούσιον υἱῷ τε καὶ πατρί.

Λίρα θεοφθόγγος, ἐν συνόδῳ δειγθεῖς, κατεσίγησας Ἀρείου
 ληρήματα, καὶ ἐτράνωσας Νικαίας τοὺς θεσμούς.

Μιᾶ συνεδρία, οἱ πατέρες σὺν σοί, τὸ τῆς πίστεώς μας σύμ-
 βολον ἔδωκαν, τοῦ πιστεῦν τρισυπόστατον Θεόν.

Νέος ὦρθης μάκαρ, Ἀβραάμ τῷ Χριστῷ, παρυστήσας τὴν
 σὴν ποιμνὴν ἀμύλυντον, ἀπὸ δοξασίας αἰρετικῶν.

Εὐλῷ προσηλώθη, ὁ Σωτὴρ δι' ἡμᾶς δι' ἀγάπην του διὰ
 μολῶν ἠθλήσας, παραδοὺς μάκαρ σαυτὸν βασανισταῖς.

Ὁ λαὸς σου πάτερ, ὁ θεόθεν λαχὼν, τῆς σῆς ποιμνῆς προσ-
 κομίζει τὰ λείψανα, ἐν ὠδαῖς πνευματικαῖς τῷ σῷ ναῷ.

Πῶς δυνήσεται τις, ἀναμνήσαι τρανῶς, τῶν λειψάνων σου
 τὰ πλήθη ἰάσεων, ἃς ἐδώρησαν τῇ μόνῃ ἐπαρῇ.

Ῥῦσαι τοὺς σοὺς δούλους, ὡ Ῥηγίνε σοφέ, τοὺς τιμῶντάς
 σου τὴν μνήμην τὴν πάνσεπτον, ἀπὸ πάσης τοῦ Βελίαρ προσ-
 βολῆς. Σὲ παρακαλοῦμεν, ἱκετεύσαι Θεῷ, λυτρωθῆναι τοὺς
 σοὺς δούλους κολάσεως, καὶ τυχεῖν τῆς βασιλείας Οὐρανῶν.

Τεῖχος καὶ προστάτης, τῆς Σκοπέλου ταχθεῖς, κατεπόντισας
 Ῥηγίνε τὸν δράκοντα, μόνῳ λόγῳ τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ.

ὑπὲρ τῶν τιμῶντων, τὴν σὴν μνήμην σεπτέ, Ἱεράρχα τῆς
 Σκοπέλου καὶ πρόμαχε, μὴ παύσῃ ἱκετεύων τὸν Θεόν.

Φώτισον τὸν νοῦν μου, ὅπως ᾄσω τὰ σά, κατὰ τοῦ Ἀρείου
 παλαίσματα, καὶ ἀθλήσεις καὶ κακώσεις τὰς φρικτάς.

Χαίρε καὶ εὐφραίνου, ποιμενάρχᾳ Χριστοῦ, καθορῶν παν-
 ευλαδῶς τὸ σὸν ποιμνιον, ἐορτάζον σου τὴν μνήμην ἐν ὠδαῖς.

Ψάλλομεν ἐν πίστει, ἀσιγήτοις φωναῖς, καὶ ταχέως τὰς
 ἰάσεις λαμβάνομεν τῶν θαυμάτων γὰρ ὑπάρχεις ἡ πηγὴ.

Ὡ Ῥηγίνε μάκαρ, ἄγγελος ἐπὶ γῆς, ζήσας νῦν ἐν Οὐρα-
 νοῖς εὐφραινόμενος, σὺν Ἀγγέλοις καὶ Ἁγίοις κατοικεῖς.

Δόξα.

Προσκυνῶ Πατέρα, ἀνυμνῶ τὸν Υἱόν, σέβω καὶ τὸ Πνεῦμα
 τὸ ἅγιον, ἐν οὐσίᾳ καὶ θεότητι μιᾷ.

Καὶ νῦν.

Μήτηρ καὶ παρθένε, προστασία πιστῶν, τὸν θεάνθρωπον
 υἱόν σου ἱκέτευσον, ὅπως λύσιν ἀποδῷ μοι τῶν παθῶν.

Καὶ αὖθις τὸ πρῶτον.

Μακαρίζομέν σε, Ἱεράρχα Χριστοῦ, τῆς Σκοπέλου ὡ Ῥη-
 γίνε τὸ καύχημα, καὶ ὑμνοῦμέν σου λειψάνων κομιδὴν.

Στάσις Β'. Ἀξιόν ἐστι.

Ἀξιόν ἐστι μακαρίζειν σε θεῖε Ῥηγίνε, νήσου τῆς Σκοπέλου
 τὸν πρόμαχον καὶ τῆς πόλεως τὸν ἀγρυπνον φρουρόν.

Ἀξιόν ἐστι, τὸν Ῥηγίνον ἀνυμνολογῆσαι, τὸν ἐν τῇ συνόδῳ
 κηρύξαντα, ὁμοούσιον τὸ πνεῦμα τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ.

Ἀπαντες πιστοί, προσενέγκωμεν τῷ Ἱεράρχῃ, ὕμνους καὶ
 ὠδὰς νῦν χρεωστικῶς, τὰ παράδοξα κηρύττοντες αὐτοῦ.

Βλέποντες τὸ σὸν, ἀξιάγαστε θεῖε Ῥηγίνε, μέρος τῶν λειψάνων σου προφανῶς, ὥσπερ ζῶντά σε ὁρῶμεν ἐν ἡμῖν.

Γεῦσιν ἦν τρυφῆς, ἱερῶτατε ἐν οὐρανίοις, νῦν χοροστασίαις τάντας ἡμᾶς, ἀπολαῦσαι σαῖς ἀξίωσον εὐχαῖς.

Δίκαιος ὁρθεῖς, θεαρέστη σου τῇ πολιτείᾳ, ἡνθισας ὡς φοῖνιξ τῇ ποιμνῇ σου, ὡς φησὶν ὁ προφητάνᾳ ἐν ψαλμοῖς.

Ἐσθέσας τὸ πῦρ, τῆς δυσώδους τοῦ Ἀρείου πλάνης, καὶ τοὺς ὁπαδοὺς ταύτης ἤλεγξας, ὡς βλασφήμους τῇ οὐσίᾳ τοῦ Θεοῦ.

Ζέον ὡς τι πῦρ, ἐφλεξας ἐν τῇ συνόδῳ, τοὺς ἀρειανίζοντας πάνσοφε, ὁμοούσιον τὸ πνεῦμα προσειπών.

Ἡμῶν αἰχμὴν, τῶν δεινῶν Ἀρείου σορισμάτων, τρανῶς κηρύξας πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὁμοούσιον πατρὶ τε καὶ υἱῷ.

Θέλων ἡθλήσας, ὑπὲρ πίστεως Χριστοῦ παμμάκαρ διὸ παρ' αὐτῷ νῦν παρίστασαι, μαρτυρίου στέφανον λαμπρὸν φορῶν.

Ἰθύνον ἡμᾶς, εἰς τῶν θείων ἐντολῶν τὰς τρίβους, ὅπως τὸ λοιπὸν διανύσωμεν, στάδιον τοῦ βίου εὐσεβέως.

Κάθαρτον ἡμᾶς, τὴν διάνοιαν θεῖε Ῥηγίνε, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσωμεν, τὸν ἱσάγγελόν σου βίον τὸν ἐπὶ γῆς.

Λύων τῶν παθῶν, ἀσθενήματα ἱερομάρτυς, πᾶσιν ἀπονέμεις τὴν ἰασιν, μόνῃ τῶν λειψάνων σου ἐπαρῇ.

Μικητὴς Χριστοῦ, τοῖς παθήμασιν αὐτοῦ ἐγένου τίθεις ὑπὲρ ποιμνῆς σου τὴν ψυχὴν, ἔδωκας τὸ σῶμα βασανισταῖς.

Νέμοις τοῖς πιστοῖς, τοῖς προστρέχουσι τῷ σῷ λειψάνῳ, πιστῶς αἰτοῦσι τὴν ἰασιν, μόνῳ τοῦ λειψάνου ἀσπασμῷ.

Ξένον θάμα, καὶ αἰδέσιμον Ἀγγέλοις, ὥφθης ὄνυξε τὴν σάρκα ξέμενος, καὶ ὑπέμεινας βασάνους ἐν χαρᾷ.

Ὁμοούσιον, τῷ πατρὶ σὺν τῷ υἱῷ κηρύξας, πνεῦμα τὸ πανάγιον ἤλεγξας, τοὺς Ἀρειανούς ὡς ἀσεβεῖς.

Πάντων εὐμενῶς, τὰ αἰτήματα πλήρωσον μάκαρ, καὶ παντοίας βλάβης περίσφζε, τοὺς τιμῶντάς σου τὴν μνήμην τὴν σεπτήν.

Ῥῦσαι σαῖς εὐχαῖς, τοὺς προστρέχοντας τῷ σῷ τεμένει, καὶ τῇ τοῦ λειψάνου σου χάριτι, αἰτουμένους τὰ ἰάματα πιστῶς.

Σῶμα καὶ ψυχὴν, ἀφιέρωσας Θεῷ παμμάκαρ, τὸ μὲν σῶμα δὸς τοῖς βασανισταῖς, τὴν ψυχὴν δὲ ἐν χειρὶ τῷ πλαστοουργῷ.

Τείχιον ἡμᾶς, ταῖς πρεσβείαις σου θεῖε Ῥηγίνε, ὅπως ἐν δαινοῖς καταφεύγωμεν, τῷ τεμένει σου αἰτοῦντες ἀρωγὴν.

Ἰσχυρὸν δεινὴν, καὶ παράνομον κακοδοξίαν, θείᾳ σου σοφίᾳ ἐδίωξας, τοῦ Ἀρείου ἱεράρχα θαυμαστέ.

Φάνηθι ἡμῖν, ταχυνὸς θεσπέσιε προστάτης, καὶ πυρὸς παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, ψυχοφθόρων ἀφαρπάξων τῶν χειρῶν.

Ψάλλοντες ᾠδὰς, προσερχόμεθα τῷ σῷ τεμένει, καὶ τὰ λειψάνά σου κομίζοντες, ἀσπάζομεθα αὐτὰ πανευλαβῶς.

Ὡς ἀρχιερεῖς, τοῦ Χριστοῦ καὶ μάρτυς πέλων, πρόσδεξαι τοὺς ὕμνους καὶ πρέσβευε, βασιλείας Οὐρανῶν ἡμᾶς τυχεῖν.

Δόξα.

Τὴν πανσθενουργόν, ἀναμνήσωμεν πιστοὶ Τριάδα, ἀναρχον Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ὁμοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάνσεμνε Θεόν, ἡ κυήσασα Παρθενομήτορ, ὑπὲρ τῶν σῶν δούλων ἰκέτευε, σὲ τιμώντων καὶ ὃν ἔτεκες υἱόν.

Καὶ αὖθις τὸ πρῶτον.

Ἀξίον ἐστὶ, μακαρίζειν σε θεῖε Ῥηγίνε, νήσου τῆς Σκοπέλου τὸν πρόμαχον, καὶ τῆς πόλεως τὸν ἀγρυπνῶν φρουρόν.

Στάσις Γ'. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνοις σε τιμῶσι, τὸν θεῖον ἱεράρχην.

Πλειὰς τῶν νήσων, Σποράδων καὶ Κυκλάδων, σὲ εὐφημοῦσι μάκαρ.

Ἡ ἀκροστοιχὶς κατ' ἀλφάβητον.

Ἀνοιξόν μου στόμα, ὅπως σοῦ ὑμνήσω, τὰ ἄθλα, ὦ Ῥηγίνε.

Βεβήλων τῶν Ἀρείων, ἐσίγησας τὰ χεῖλη, τῇ θείᾳ σου σοφίᾳ.

Γέρας τῶν σῶν πόνων, εἰληφας παμμάκαρ, στέφανον μαρτυρίου.

Δὸς ἡμῖν υἰεῖαν, τοῖς πίστει προσκυνοῦσι, τὸ θεῖον λειψάνόν σου.

Εὐλόησας παμμάκαρ, τὴν χάριν τοῦ Βελίαρ, ἀθλῶν ἐν τῷ σταδίῳ.

Τῆς μετὰ μακάρων, μαρτύρων ἱεράρχα, σκηναῖς ἐν οὐρανίαις.

Ἡθλήσας γενναίως, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, διὸ σε εὐφημοῦμεν.

Θρόνῳ τοῦ Ὑψίστου, παρεστηκὼς ὁμῖλει, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Ἰλέωσον τὸ θεῖον, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις, τῶν σὲ ὑμνολογούντων.

Κλέος τῶν μαρτύρων, καὶ τῶν Ἀρχιερέων, πέφυκας ὦ Ῥηγίνε.

Λάμπας τῇ σοφίᾳ, ἐδίωξας τοῦ σκότους, αἰρέσεις ἐν συνόδῳ.

Μῦρα ἀντὶ ὕμνων, προσφερόμεν σοι μάκαρ, κυκλοῦντές σου τὸν τάφον.

Νεῦσον οὐρανόθεν, ἐπὶ τοῖς δεομένοις, ἐκλιπαρῶν τὸ θεῖον.

Ξενίζεταιίς νόσους, παντοίας θεραπεύων, ὅρων τὸ λειψάνόν σου.

Ὅλως ἐπεδόθης, ταῖς θείαις σου μελέταις, διὸ καὶ ἐδοξάσθης.

Πῶς σοῦ ἐξυμνήσω, τοὺς πόνους ὦ Ῥηγίνε, οὓς ἐναθλῶν ὑπέστης.

Ῥαίνομεν τὸν τάφον, καὶ τὸ λειψάνόν σου, ὕμνοις εὐχαριστίας.

Σῶζε τοὺς ὑμνοῦντας, καὶ πίστει προσκυνούντας, τὸ θεῖον λειψάνόν σου.

Τείχος καὶ προστάτης, γενοῦ τῶν θλιβομένων, καὶ σὲ ἀνευφημοῦντων.

Ἰψώσον οἰκτίρμον, χριστιανῶν τὸ κέρας, πρεσβείαις, τοῦ Ῥηγίνου

Φωτὶ τῆς τρισηλίου, καταυγασθεὶς τὸν ζόρον, διέλυσας Ἀρείου.
Χαίροις ὦ Ῥηγίνε, Ἱεραρχῶν τὸ κλέος, καὶ καύχημα μαρτύρων.
Ψάλλομέν σοι ὕμνους, καὶ πίστει προσκυνοῦμεν τὸ θεῖον λεί-
ψανόν σου.

Ὡ θεῖε Ῥηγίνε, τοὺς σέ ὑμολογοῦντας, φρούρει ταῖς σαῖς
προσβείαις. Δόξα.

Ὡ Τριάς ἁγία, Πατὴρ Ὑἱὸς καὶ Πνεῦμα, ἐλέησον τοὺς δούλους
Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ὡ Παρθενομῆτορ, οἰκτιρον τοὺς πίστει, ὑμνοῦντας τὸν σὸν τόκον.
Καὶ αὖθις τὸ πρῶτον.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνοις σε τιμῶσι, τὸν θεῖον Ἱεράρχην.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, διδάξόν με ὑμνεῖν τὸν Ἱεράρχην.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ ὄμιλος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν σταδίῳ
ἀθλοῦντα τοῦ θανάτου γὰρ, κατεφρόνησας μάκαρ, καὶ τὴν σὴν
ψυχὴν, τῇ χειρὶ παρέδωκας, τοῦ Θεοῦ, ἐπαξίως σε δοξάσαντος.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, διδάξόν με ὑμνεῖν τὸν Ἱεράρχην.

Τῶν μαρτύρων τὸ πλῆθος, χαῖρον εἰδὲ σε μάρτυς, ἐν αὐτοῖς
λογισθέντα τῶν εἰδῶλων γάρ, τὴν λατρείαν ἐλέγξας, λίαν εὐ-
θαρσῶς, εἰληφας τὸν στέφανον, τοῦ κλεινοῦ μαρτυρίου σου.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, διδάξόν με ὑμνεῖν τὸν Ἱεράρχην.

Λίαν θερμοῦς, ἐν Σινόδῳ ἔδραμες, τῇ ἐν Σαρδικῇ συγκροτη-
θείσῃ, στάς ὃ ἐν μέσῳ, τοὺς Ἀρείου ἤλεγξας καὶ εἶπες. Πλά-
νης ὁ καιρὸς, πέπαυται καὶ κράζετε. Πατὴρ υἱὸς καὶ πνεῦμα,
τριάς ἐστὶν ἀχώριστος.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, διδάξόν με ὑμνεῖν τὸν Ἱεράρχην.

Μισθοφόροι τυράννου, τὸ σὸν σῶμα ὡς θῆρος, κατεσπάραξαν ταῖς
βασάνοις, ἐντρυφῶντες· σὺ δὲ τρανῶς, πρὸς αὐτοὺς ἔφης χαίρων.
Εἰ ὦ ἀσεβεῖς, σῶμά μου νεκρώσετε ἡ ψυχὴ μου ἐν Οὐρανοῖς βιώσεται.

Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν ἄχρονον Λόγον, ἐξ αὐτοῦ
γεννηθέντα, καὶ Παράκλητον θεῖον, ἐκ Πατρὸς προσελθόντα, καὶ
σὺν τοῖς Ἀγγέλοις βοήσωμεν, Ἅγιος Ἅγιος, Ἅγιος εἰ Κύριε.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν γαστρὶ σου, ἀειπάρθενε Κόρη, τὸν Ὑἱὸν καὶ Θεόν σου,
συλλαβοῦσα ἀφράστως, καὶ κυήσασα μόνῃ, φέυσαντος ἡμᾶς, ἰθυ-
νον πρὸς τὴν ζωὴν, μεσιτείαις ταῖς σαῖς πρὸς Θεὸν καὶ ἀνθρώπον.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, δόξα σοι ὁ Θεός. (Ἐκ τρίτου)

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ. ΘΕΩ. ΔΟΞΑ